

Debreceni menekülttábor

Van akinek tíz nadrág jut, van akinek egy se

(Írásunk a 3. oldalon)

Ki felel a VIT-botrányért?

A Szabad Európa Rádióban már februárban feltettem a kérdést: Mi keresnivalónk van az idei Világifjúsági Találkozóan az észak-koreai sztálinista rezsim fővárosában? Nem álltam egyedül ezzel a kérdéssel. A FIDESZ például ugyancsak élénken elnevezte a magyar részvételt.

A kádárista ifjúsági szervezetek kommunista vezetői azonban kötötték az ebet a karóhoz, és habár a VIT céljaira eredetileg előirányzott sok milliós költségvetést jócskán lefaragta a pénzügyi kényszerhelyzetben lévő kormányzat (nem utolsósorban a közvélemény nyomására), mégis meghagyott mintegy 40 millió forintot, amit a magyar küldöttség Phenjanba indításával és az ún. internacionalista kötelezettségek teljesítésével sikerült elherdálni.

Nem tudni, mi készítette a kisznyikeket arra, hogy ragaszkodjanak az utazáshoz. Ha azt remélték, hogy Kim Ir Szen királyságában kifejthetnek olyan politikai hatást, ami csak hajszálnyival is eltér az észak-koreai zsarnokság irányvonalától, akkor igencsak naivak voltak. De talán realitásabb az a feltevés, hogy a phenjani kirándulásban jó bulit láttak.

Akárhogy is volt, a politikai feladatokra rosszul készítettek fel a küldöttséget, és az rosszul szerepelt a VIT-en. Ez derül ki az MTI összefoglaló közleményéből, mely július 10-én jelent meg az országos lapokban. Ez az értékelés minden bizonnyal indokoltan állapítja meg, hogy Phenjan „valószínűleg megadta a kegyelemdőfést a hagyományosan értelmezett világifjúsági találkozóknak”. Mármint az 1947 óta rendszeresen lebonyolított kommunista irányítású találkozóknak — tehetném hozzá, hiszen léteznek más jellegű, szabad szellemben és szabad országokban megrendezett nemzetközi ifjúsági találkozók is.

Erről a csekély körülményről mintha nem óhajta tudomást venni az MTI értékelő közleménye, mely a phenjani találkozón tapasztalható szellemi és politikai pangást „a nemzetközi ifjúsági mozgalom” válságának is tulajdonítja. Nos, inkább a kommunista irányítású ifjúsági mozgalmak válságáról van szó.

Mindezek után előáll a kérdés: ezért az előre ismert tanulságot kellett elkölteni 40 millió forintot? Vagy talán azért, hogy egy magyar sztálinista — amint erről az MTI jeletése beszámolt — a hazai reformok ellen agításhoz Phenjanban? Ki felel ezért az egész botránnyért? És ki fizeti a ceppet?

G.Gy.

Bukarest Bush-képe

Bátor, retrográd reagálás

A „szocialista fejlődés” eredményeivel, a szocializmusban elnyert „igazi” szabadsággal helyezi szembe a Bush amerikai elnök által Lengyelországnak és Magyarországnak javasolt demokratikus „modell” a Scinteia, az RKP KP hivatalos lapja keddi számában, lényegében megismételve az egy nappal korábban a Romania Libera című lapban kifejtett román álláspontot.

Ezúttal Bush elnöknek a kelet-európai látogatásával kapcsolatos nyilatkozatait elemezve jut a Scinteia arra a következtetésre, hogy Washington a „megkülönböztetés stratégiájának” szellemében „támogatást” és „bátorítást” ígérve le akar téríteni egyes országokat a szocialista fejlődés útjáról. A nyugati körök — a román lap gondolatmenete értelmében — be akarják illeszteni e kelet-európai országok gazdaságát a tőkés gazdaságba, és „diverzionista célból” arra törekszenek, hogy „a magánszektor vezető tényezőit” bevonják a szocialista országokban tervezett átalakítások támogatásába. A szocialista országoknak mintaként kínált „tőkés” demokrácia a jelzőkkel egyébként sem fukarkodó Scinteia felfogásában az „elnyomás”, az „egyenlőtlenség”, és az „igazságtalanság” modellje.

Ez a fajta demokrácia e szerint a fasiszta, emberellenes irányzatokat, szélsőséges erők és áramlatok megjelenését ösztönzi, abban a demokráciában a hatalom a kivételezett rétegek kezében van. A Scinteia úgy látja, hogy a „tőkés társadalomhoz való visszatérés alternatíváját” a szocialista építés iránt „elkötelezett népek” visszautasítják.

A Zsidó Világkongresszus elnöke hazánkban

Sajtóértekezlet és kitüntetés

A magyar kormány hathatós segítséget nyújtott ahhoz, hogy a Zsidó Világkongresszus első kelet-európai irodáját Budapesten nyithassuk meg — jelentette ki Edgar M. Bronfman, a Zsidó Világkongresszus elnöke kedden a Hilton Szállóban tartott sajtóértekezletén. Elmondta, hogy az iroda megnyitására két évvel ezelőtől először Kádár Jánossal folytatott emlékeztető tárgyalást. Szólt arról is, hogy legközelebb Moszkvában szeretnének hasonló irodát nyitni. Ennek időpontja azonban még bizonytalan, de reményét fejezte ki, hogy erre vonatkozóan két éven belül sor kerülhet. A Budapesti hétfőn megnyitott irodáról azt is kifejtette, hogy az elősegítheti a magyar—izraeli idegenforgalom további fejlődését. Egy kérdésre válaszolva elmondta, hogy Németh Miklós miniszterelnökkel való találkozásán szóba került a magyar—izraeli diplomáciai kapcsolat felvétele.

Bronfman kijelentette, hogy erre várhatóan a közeljövőben sor kerülhet, de pontos időpontot nem tudott mondani.

Az antiszemitizmusról Bronfman megjegyezte, hogy az Magyarországon nem nagyobb, mint másutt a világon. Hozzátette: a nyíltság vejejárja, hogy ez a megnyilvánulás most hangosabb, mint régebben.

A sajtótájékoztatót követően László Keller, a Zsidó Világkongresszus kelet-európai tagozatának igazgatója a Hilton Szállóban fogadást adott Edgar M. Bronfman tiszteletére, aki most ünnepli 60. születésnapját. Az ünnepségen megjelentek a magyar politikai, társadalmi élet ismert személyiségei, valamint a diplomáciai testület képviselői.

Az Elnöki Tanács Edgar Bronfman amerikai üzletembernek, közéleti személyiségnek, a Zsidó Világkongresszus elnökének Magyarországon nem-

zetközi gazdasági és pénzügyi kapcsolatait, a magyar—amerikai gazdasági kapcsolatok fejlesztése érdekében kifejtett tevékenysége elismeréseként a Magyar Népköztársaság rubinokkal ékesített Zászlórendjét adományozta. A kitüntetést Straub F. Brunó, az Elnöki Tanács elnöke kedden adta át. Az ünnepségen jelen volt Marjai József nyugalmazott miniszterelnök-helyettes, Kovács László külügyminisztériumi államtitkár, dr. Losonczy András, a Magyar Izraeliták Országos Képviselőe elnöke. Edgar Bronfman kíséretében volt Mendel Kaplan és Izi Liebner, a Zsidó Világkongresszus alelnökei, Israel Singer, a Zsidó Világkongresszus főtitkára és Leslie Keller, a világkongresszus kelet-európai tagozatának igazgatója. Edgar Bronfman kedden a Parlamentben fogadta Németh Miklós miniszterelnök. A megbeszélésen részt vett Kovács László.

(MTI)

Remény és üdvözlés

Mikszáth Kálmán mesélte el egyszer, hogy miként került ő kapcsolatba az Amerikai Egyesült Államok elnökével, még valamikor a századfordulón. A példaszzerű történetnek két csattanója is volt, s ezek közül csak az egyik, hogy a magyar parlamenti küldöttséget hivatalában azzal fogadta az elnök: „Maguk itt, én pedig éppen Magyarországon járok” — ugyanis éppen az író egyik regényét olvasta.

Mikszáth be merte vallani, hogy jól esett neki ez az elismerés, mert afféle tollforgatónak mindig öröm, ha szerzte az országban, vagy éppen a világon ismerik a nevét. A történet másik érdekessége már az éppen esedékes bölcs uralkodó még bölcsőbb kabinetirodájához kapcsolódott. Mikszáth ugyanis Ferenc József gyermekkori frása után érdeklődött, egy antológiához szeretne volna elkérni. Nagysokára jött csupán egy válaszféle levél, amelyben az iroda az iránt érdeklődött, valóban létezik-e Mikszáth Kálmán, s ha igen, igaz-e, hogy író?

Az ember mindig reménykedik abban, hogy egy kicsit számon tartanak minket itthon és külföldön is, ha szavunkat hallatjuk, s ezért is üdvözlünk külön is a hazánkba látogató elnököket. Szeretnénk hinni, hogy a mi nagyon szerény eszközeinkkel, lapunk szabadelvű szellemével, ha csekély mértékben is, de hozzá tudunk járulni a külső és belső párbeszédhez. Nem lehet véletlen: maga az Amerikai Egyesült Államok elnöke is külön hangsúlyt fektet arra, hogy a kormány és az ellenzék véleményét megismerje. Ez az oka annak, hogy hiszünk benne: a kézfogás egyszerre jelent üdvözlést, reményt a folytatásra, elismerést a megtett út eredményeiért — mindkét kézfogónak.



Beck Zwackról és a kapcsolatokról

Vegyes vállalatok egyenesben

Az amerikai elnöki látogatás alkalmából soha nem tapasztalt módon megélték Budapestén az amerikai üzleti körök tárgyalási kedve, s ennek eredményeként, Bush elnök megérkezése előtt, kedden négy vegyesvállalati szerződést írtak alá.

Az Estée Lauder világhírű kozmetikai eszközöket gyártó vállalat és divatcég, valamint a budapesti Aranypók között megállapodás jött létre. Eszerint az első Lauder-butik Budapestén, a Váci utcában nyílik meg október közepén.

Itt — forintért — az osztrák árszintnél valamivel alacsonyabb áron kínálják majd, elsősorban hölgyek számára a legdivatosabb cikkeket, készítményeket.

Megállapodtak abban is, hogy 100 százalékos Lauder-tulajdonú export-import holdingot is létesítenek a magyar fővárosban; a butik-vállalkozás 80 százalékban lesz Lauder-tulajdon.

A Skála-Coop a világszerte jól ismert Amerikai Remington céggel — a Schröder Bank közvetítésével — szeptember végéig hoz létre vegyesvállalatot. A most aláírt előszerződés alapján a vállalkozás alaptőkéje 10 millió dollár lesz, és valószínűleg a részvények többsége is az amerikai partnerek kezébe kerül.

Termelő vegyesvállalatot hozott létre a Vidia Rt., a Genc-

folytatás a 8. oldalon

Módosított védelemben

A kormány tíz évvel ezelőtti rendeletének módosításával — nagyobb önállóságot adott a vállalatoknak munkavédelmi tevékenységük szervezésében, irányításában is. A Minisztertanács több olyan központi előírást helyezett hatályon kívül, amelyek az elmúlt évek során elavultak, s betartásuk mára formálissá vált.

A jövőben azok a gazdálkodó szervezetek, amelyek nem tartoznak államigazgatási irányítás alá, nem kötelesek külön munkavédelmi tervet készíteni. Megszűnt az az előírás is, amely legalább öt évente egyszer kötelezővé tette a munkavédelmi helyzet értékelését, a vezető munkavédelmi beszámoltatását. Ezután a vállalatok, szövetkezetek első számú vezetői akkor és annyiszor tartanak munkavédelmi szemléket, amikor és ahányszor azt időszerte tartják. A munkavédelem irányítását a szabályok most már nem kötik a legmagasabb vezetői posztokhoz: ezt a feladatot a vezérigazgatók, igazgatók „leadhatják” azoknak a munkatársaknak, akiknek kezében véleményük szerint a lehető legjobban összpontosítható a tevékenység. Az első számú vezetők munkavédelmi vizsgakötelezettségét is eltörölték. Az új szabályok szerint a munkavédelmi ügyek intézésére külön szervezetet — amely akár egyetlen munkatársból is állhat — csak azok a társulások kötelesek működtetni, amelyek 50 dolgozónál többet foglalkoztatnak. A dolgozók munkaköri leírásának —

ha van ilyen, erre ugyanis jogszabály nem kötelez — ezután nem kell a munkavédelmi feladatokat is tartalmaznia. A módosításokat a Magyar Közlöny 43. száma közli.

A Minisztertanács intézkedésével kapcsolatban Gáspár Imréné, az Országos Munkavédelmi és Munkaügyi Főfelügyelőség felügyeleti főosztályának vezetője az MTI munkatársának elmondta: a módosítások megfelelnek a készülő munkavédelmi törvény irányelveinek, amelyek célja e területen is a vállalatok önállóságának fokozása, s ezzel együtt felelősségük erősítése. Ugyanakkor a főfelügyelőségnek fenntartásai vannak a változásokkal szemben, mert jelenleg még nincs olyan érdekeltségi rendszer, amely arra készítetné a vállalatokat, hogy a legszükségesebbeknél is áldozzanak azok a beruházások, amelyek nem szolgálják közvetlenül a termelést. Ezért kívánatos lenne minél előbb kialakítani egy olyan biztosítási alapú érdekeltségi rendszert, amely anyagilag is a munkakörülmények javítására ösztönözné a vállalatokat. Addig is egyéb eszközök hiányában célszerűnek látszik fokozni a munkavédelem hatóságj ellenőrzését.

Eppen az érdekeltség hiányára való tekintettel a módosítások most elsősorban csak formai kérdéseket érintettek, a tartalmi követelmények változatlanok. A gazdálkodó szervezetek vezetői változatlanul

felelősek erkölcsileg és anyagiilag — sőt bizonyos esetekben még büntetőjogilag is — az egészséges és biztonságos

munkakörülmények megteremtéséért, fenntartásáért, valamint a munkavédelmi előírások érvényesítéséért. (MTI)

Kihúzták a gyufát

Elfogyott a gyufám. Elővettem a kamrából egy csomaggal, kibontottam, és kiszedtem belőle egy gyufásdobozt. Szeretek újat kezdeni, valahogyan jó érzés fog el — így vagyok már kamasz korom óta —, amint kitolom a skatula kis fiókját, megérezem a friss illatát és meglátom a tömött rendben várakozó gyufaszálakat.

De ez a skatula gyanúsan zörgött, mihelyt kézbe vettem. Kinyitom, hát vagy a harmada hiányzik belőle. Nocsak. Megnézem a csomag többi dobozát: azokból is körülbelül ugyanannyi maradt ki. A dobozokból már a gyárban kihúzták a gyufát. Vagy bele sem tették.

Nem mintha nagy meglepetés ért volna. Tapasztaltam már ilyesmit sokszor. Nem nagy ügy. Amint csekélység az is, hogy a tőrőstáskában nincs tú-

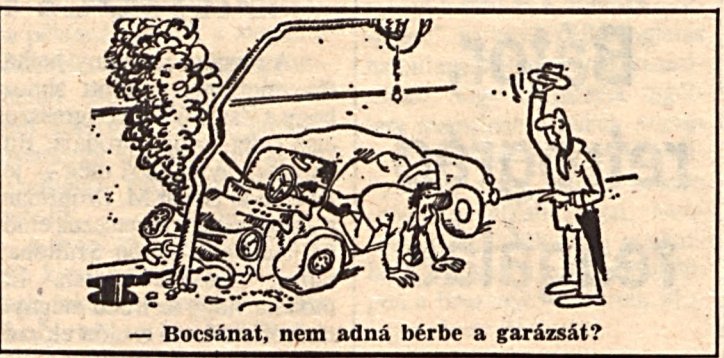
ró, a konzervgyári vegyes befőtől kimaradt a cseresznye meg a szőlő, ami azelőtt mindig volt benne, vagy hogy a vendéglő csontlevesének még csak meg sem mutatja a szakács a bele való zöldséget.

A mindennapos tárgyakkól, a legközönségesebb szolgáltatásokból, az élet legegyszerűbb örömeiből egyre gyakrabban hiányzik valami. És mind több dolog hiányzik. Csekélységek, csak éppen ízetlen nélkülük az étel, az élet.

Nemcsak attól romlottak meg körülményeink, hogy le kell mondanunk a nagy és drága dolgokról, de attól is, hogy egyre több dobozból húzzák ki a gyufát...

Tehetik, mert úgy látszik, ezzel senki sem húzza ki a gyufát.

—6



Tovább a szegényedés útján?

Nyílt levél Solymosi József országgyűlési képviselő úrnak, Tolna megye, 4-es választókerület, Bonyhád

Tisztelt Képviselő Úr!

Köszönetünket fejezzük ki Önnek azért, hogy az Országgyűlés legutóbbi ülésén, június 29-én előterjesztett interpellációjában figyelembe vette azt a kérést is, amelyet nyílt levél formájában a megye országgyűlési képviselőcsoportjához a munkakezdő fiatalok ügyében intéztünk. Tekintettel arra, hogy a felszólítás is nyílt levél formájában került nyilvánosságra, ugyanezt a módot választjuk most köszönetünk kifejezésére. Egyszerűsödnie engedje meg, hogy újabb társadalmi visszasság veszélyére hívjuk fel az Ön és képviselőtársai figyelmét! Kérjük, hogy munkájukban és a döntéshozatalnál ezt is vegyék figyelembe!

A társadalom legszélesebb rétegeiből vált ki bizonytalan-ságot két készülő pénzügyi intézkedés kiszivárogtatott híre. Azt kérjük, hogy amennyiben a hír igaz, minden Önöktől telhető igyekezzenek megtenni a készülő intézkedés megakadályozására!

1) Több jel is arra mutat, hogy a kormányzat visszamenőlegesen emelni készül a lakáshitelek kamatát. Kérjük, vegyék figyelembe, hogy a magyar családok legtöbbje már akkor a pénzügyi teherbírása legvégső határáig elment, amikor a korábbi kamatfelvételek mellett vállalta a lakásvásárlást vagy építést. Ebben a családkategóriában a háztartásvitel terhei azóta csak fokozódtak és nem könnyebbedtek. A terve-

zett intézkedés végérvényesen a napról napra megélhetés bizonytalan állapotába taszítaná a magyar családok nagy hányadát.

2) Ugyancsak több jel mutat arra is, hogy a háztáji és családi kistermelést eddig támogató 500 ezer Ft felső határu adóalapkedvezményt a kormányzat meg kívánja szüntetni. Felhívjuk a figyelmüket, hogy ez az intézkedés nemcsak több, a szegények kategóriájába tartozó falusi embert sújtana, hanem a hatására nagy valószínűséggel bekövetkező termelésviszafogásból eredően városi munkáscsaládok nagy tömege számára tenné még elérhetetlenebbé a még megfizethető zöldség-, gyümölcs- és húsrut. A tervezett intézkedés kisebb mérvű költségvetési bevétel eredményezne, mint amilyen mértékben a kis jövedelemből gazdálkodó családok jövedelmét tovább értékeltetnénk.

Kérjük, hogy amennyiben a köztudatban keringő híresztelések teljesen alaptalanok, Önök is segítsenek hozzá a kormány-szintű cáfolat mihamarabbi megszületéséhez. Amennyiben pedig a fenti híresztelések mégsem teljesen alaptalanok, kérjük, hogy az itt leírtak szellemében érvényesítsék választóiki tömeges érdekeit!

Szekszárdon, 1989. július 10-én

Köszönettel és üdvözzel:
Say István
megyei ügyvivő
Magyar Néppárt

Kis Pál István
megyei ügyvezető titkár
Magyarországi
Szociáldemokrata Párt

Versailles-i Marseillaise

Forradalmi évforduló

1789. július 14. kedd. Párizs forrongó népe ezen a napon nem tűrte tovább a Bastille ormáról reásegezett ágyúkat, hanem sűrű tömegbe verődve megrohmozta a várbörtönt. A védők tüzeltek és vagy százan vérbefagyva maradtak a kövezeten. A tömeg előbb a fegyverraktárba tódult, birtokba vette a lőport és a kézifegyvereket, aztán feldúlta az irattárat és tartalmát kihajigálta az ablakokon. A felbőszült nép felkoncolta a várat védő zsoldosokat, Launay kormányzó fejét lándzsára tűzve körülhordozták a városban. Megkezdődött a francia forradalom.

Párizstól alig húsz kilométerre Versailles fényűző palotájában XVI. Lajos király este unottan írta naplójába: „kedd, 14-e. Semmi.” Az országa valóságától teljesen elszakadt abszolutista uralom szállóigévé vált példája lett ez a bejegyzés. Ezt a napot, amikor a király szerint nem történt semmi, pontosan száz évvel később a III. köztársaság kormányza rendeletileg nemzeti ünnepé deklarálta. Ma, 200 év múltán pedig olyan világraszóló ünnepi emlékezők meg erről a napról, aminek a televíziós közvetítések révén kissé az egész világ szemtanúja lehet. Két kiemelkedő eseménye és helyszíne lesz az ünnepsorozatnak. A 2 700 meghívott szerencsés olyan díszelőadásban gyönyörködhet, amelynek főbb szereplői Plácido Domingo, Teresa Berganza, Barbara Hendricks és Ruggero Raimondi lesz. Az új operaház utána néhány napig ingyenes hangversenyeket tart.

Másnap a Louvre nagy üvegpiramisában nyílik meg a

hét leggazdagabb tőkés ország vezetőinek csúcserkezte. A nagy üvegpiramis már nem újdonság, a hetek azonban mégis felavatnak maguk is egy új létesítményt. 15-től a Defense negyed 100 méter magas üres közepű kockájában tanácskoznak, amit 18-án nyitnak meg a nagyközönség előtt. A Grande Arche a régi diadalívvel és a Louvre udvarán emelkedő kis Carrousel diadalívvel egy vonalban a párizsi sziluett új imponáns darabja modern diadalívként csodálatos kilátást nyújt a fény városára és alakjával jelképesen ablakot nyit a világra.

Kevés francia elnöknek adott meg, hogy három ilyen monumentális építménnyel gazdagítsa a fény városát. Mitterrand egyben felejthetetlen emlékművet állít velük a forradalom bicentenáriuma. És ez még nem minden. Július 14. estéjén olyan nagyszabású látványos-ágot rendeznek, ami elhalványítja az első centenáriumi ünnepségeit. A Diadalívtól a Champs Elysées három kilométeres sugárútján a Concorde térig vonul az a hater ezer szereplő, akik több nemzet kultúrájának színeit keverik majd a francia nemzeti ünnepébe. Kínaiak, angolok, oroszok, amerikaiak, franciák, afrikaiak, izraeliek vonulnak fel dobszóval, zenével, tánccal, kórusokkal — sőt három elefánt, 12 zebra és egy jegesmedve is szereplője lesz a monstre látványosságoknak.

A concorde téren fából alkalmi stadiont ácsoltak, amelynek lelátóin 17 ezren csodálhatják majd a kétórás showt. A lelátókon ott ül majd több mint 30 állam- és kormányfő.

a Marseillaise-t, a franciák nemzeti himnuszát előbb Jesse Norman, a világhírű szopranénekes adja elő, majd ezernyi fiatal dalolja tucatnyi nyelven és végül nagyzenekar játssza el. A színpompás mutatványt ezután dupla tűzijáték koronázza meg: a Diadalív és a Concorde felett egyszerre robbannak a színes petárdák.

Párizs belső magva szokatlan látványt nyújt ezekben a napokban. A magángépkocsiforgalmat egy hétre tiltották az Elysée palota és a Tuileriák környékéről. A belügyminiszter pedig a háború óta a legnagyobb arányú biztonsági intézkedéseket jelentette be, amelyek fő célja persze a jó 30 idegen államférfi védelme. A fővárost szinte megszállta 30 ezer rendőr, csendőr és katona. Az ünnepség külföldi meghívottainak szállásai körül a háztetőkön mesterlövészek állnak készenlétben. Helikopterek szántják állandóan az eget. Egy hatalmas fehér léghajóról szintén rendőrök kémlelik infravörös technikával a város életét és rövidhullámú adóvevőkön állnak kapcsolatban a környező parancsnokságokkal. Légvédelmi ágyúkat és radarláncot építettek ki Párizs körül a légtér biztosítására. Rendőrök láthatók a Szejnán rohamcsónakokban, sőt a csatornahálózat csomópontjain is.

14 estére egymillió ünneplőt várnak és a bicentenáriumi ünneplése alighanem bekerül a francia főváros sokáig emlékeztető eseményei közé.

László Balázs (Párizs)
MTI—Panoráma

Csak csepp a szükség tengerében?

George Bush amerikai elnök lengyelországi látogatásának befejező napján kedden Gdanskba utazott, a Szolidaritás ellenzéki szakszervezet szülőhelyére, és tárgyalásokat folytatott Lech Walesával, a Szolidaritás elnökével, majd otthonában ebédel. Ott lesz Walesa felesége, Danuta és nyolc gyermeke. Az amerikai elnök a Szolidaritás vezetőjével együtt ment el a gdanski Lenin hajógyár bejáratánál lévő hármakereszthez, amelyet az 1970-es sortűz munkásáldozatainak emlékére emeltek. Itt Bush beszédet mondott, s erre az eseményre a Szolidaritás röplapokon hívott közönséget. Varsóban ugyanis Bush csak viszonylag kis tömegeket vonzott, mert azt a LEMP rendezvényének tartották.

Az elnököt ugyan zászlólengetéssel fogadták, de vegyes érzelmeket keltett a mindössze 100 millió dolláros szerény anyagi segélyajánlata. A Szolidaritás becslése szerint Lengyelországnak három év alatt 10 milliárd dolláros külső támogatásra volna szüksége. (Az persze más kérdés, hogy ezt az USA feladata-e előteremteni...) Wiesław Górnicki, Wojciech Jaruzelski államfő és első titkár legfőbb tanácsadójának egyike közölte, hogy politikailag nagyon elégedettek a látogatással. Marian Orzechowski PB-tag, aki a párt külügyeivel foglalkozik, kijelentette: „a 25 ezer font Thatcheról és a fél millió frank Mitterrandtól és a 100 millió dollár Bushtól nagyon fontos a gazdaság számára, de csak csepp a szükség tengerében.”

A sógor szemete

Menj el, szennyem!

A mérgező hulladékok nemzetközi kereskedelme nem mindig a „tisztességes kereskedelem” szabályai szerint bonyolódik le, amint azt a Greenpeace környezetvédő szervezet által készített tanulmány is jelzi. Nincs ez másként nyugati szomszédunk, Ausztria esetében sem. Ausztria például csak az idei év első negyedében 25 560 tonna veszélyes hulladékot exportált: jobban mondván, ennyire adtak ki engedélyt az osztrák hatóságok. A bajok általában ott kezdődnek, ha a fogadó ország támaszt várhatlanul nehézséget. Így aztán a hulladék néha sajátos útvonalat jár be, mint az a Petersberg nyugatnémet hajó esetében is történt. A hajó egy bécsi vegyi üzem lebontásából származó építési törmelék és olajjal szennyezett földet szállított Törökországba, onnan Romániába, a Szovjetunióbeli Uszty—Dunajszk (ideiglenes) végállomásra.

Sok probléma forrásként a környezetvédők a kísérőlevelek körüli visszasságokat jelölik meg: néha ugyanis nem az áll a papírokon, mint ami a valóságos szállítmány. Példa erre a bécsi Industrieabfallverwertung cég zátonyra jutott, veszélyes hulladékokat tartalmazó konténereinek esete. A „lakkot, illetve lakkmaradékot” tartalmazó deklarált tartályokat először hajón Magyarországra, majd innen teherautóval a lengyelországi Strzelinben székelő LIMA céghez kellett volna szállítani — írja a nemzetközi veszélyeshulladék-forgalomról készített Greenpeace-tanul-

mány. Az első nehézségek Magyarországon adódtak, ezért a hulladékot Wallsee-ből teherautóval, Linzből pedig vonattal közvetlenül Lengyelországba irányították. Az ottani hatóságok azonban rövidesen felfedezték, hogy a hordókban más van, mint amit feltüntettek rajtuk, s a szállítmányt visszafordították. Hogy pontosan mi is volt a hordókban, arra még a mai napig sem derült fény.

Ugyanígy meghiúsult, mint ismeretes, 1986-ban az az ügylet is, melynek keretében Graz városának ipari és háztartási hulladékát helyezték volna el Mosonmagyaróvár közelében. A környékbeliek heves tiltakozására, akik a talajvíz elszennyezésétől tartottak, a magyar kormány leállította a szállítmányokat, miután 767 vagonnyi szemét már megérkezett.

A Greenpeace-jelentés azonban egy másik Magyarországgal létrejött és meg is valósult üzletéről is tud: eszerint 1986-ban és 1987-ben a bécsi földalatti építése során bizonyos mennyiségű vegyi szennyező kitermelt földet Magyarországra szállítottak és itt egy kiszáradt folyómeder helyezették el (információforrásként a szervezet magyar kormánykörök közleményére hivatkozik).

Sajnos egy valami biztosnak látszik az ilyen ügyletekkel kapcsolatban: a későbbiekben is találkozhatunk ezekhez hasonlókkal.

Bognár Mária
(MTI—PRESS)

„Némelyik embernek tíz nadrág is jut, a másoknak meg egy se”

A Szekszárd—Debrecen közötti utazás után úgy érzi magát az ember Debrecenben, mintha szaharai vándorlásból egy oázis közepére érne. Az alföldi táj egyhangúsága láttán, szinte hihetetlennek tűnik a pezsgő nagyvárosi élet. Nézelődésre azonban nem jut időm, mert az erdélyi menekültekkel akarok találkozni. Miután sejtelmem sincs merre induljak, első kísérletként a jól bevált megoldást választom. Kinézek magamnak egy debreceninek vélt középkori hölgyet és megkérdezem: — Merre van a menekülttábor? — Tessék egyenesen menni, azután a lámpánál balra, egészen az ábécéig. Az ábécénél megáll a tudományom, de jön velem szemben egy ifjú pár. A lányon divatos farmer és póló feszül, semmit se rejtve el a vénuszi formákból.

Megszólítom őket, a tábor felől kérdezősködöm, mire a lány elmosolyodik és a fiúra pillant.

— Mi onnan jöttünk — felelik nevetve.

— Menekültek? — kérdezem hitetlenkedve.

— Igen — mondják szinte egyszerre.

— Mikor érkeztek?

— Tegnap — feleli a lány és azon kapom magam, hogy a bájait csodálom.

— A zöld határon át? — kíváncsiskodom.

— Hát persze — válaszolja a szakállas fiatalember — mintha ez a világ legtermészetesebb dolga volna.

— És a katonák, a drótakadály?

— Katonákkal nem találkoztunk, de a drótakadályt megtaláltuk. Le volt döntve. Először még azt hittem, riasztó berendezés. Figyelmeztettem is a többieket, hogy óvatosan haladjanak át rajta.

— És milyen a tábori élet? Milyen a koszt?

— Elsőrangú. Igazán csak a legjobbakat mondhatjuk. Persze, szervezés dolgában volna mit javítani: teszi hozzá a fiatalember.

— Min kellene változtatni?

— Némelyik embernek tíz nadrág is jut, a másoknak meg egy se — mondja és látom rajta, hogy bánja már a dolgot, de ráhunyorítok, hogy nincs semmi baj, ezt itt el lehet mondani. Tekintetük elárulja, hogy legszívesebben már repülnének a debreceni élet sűrűjébe, ezért nem tartóztatom őket tovább; elindulok a tábor felé.

Csakhamar rá is találok, és kellemesen csaldódom, mert a menekülttáborokról alkotott elképzelésem elavult. Az otthon szó jobban illik ide. Barakkokat képzeltem és otromba kerítést. Helyette korszerű, egymásba kapcsolódó pavilonépületeket találok, hangulatos kiskapuvál.

A gondnoki irodában Szabó Ferenc, sötétt hajú és szemöldökű, jó ötvenes, szemüveges férfi. Már az első pillantásából megállapítom, hogy sokat látott, sokat tapasztalt ember. Elmondom, hogy a Dátum számára szeretnék egy riportot készíteni a menekültekről és az otthon életéről.

— Dátum, Dátum — mormolgatja a szót — sohasem hallottam róla. Tudna valami igazolványféléket mutatni; ugye megérti az óvatosságot; itt nagyon sokféle ember megfordul. Rövid kontroll után feltehetem az első kérdést: — Hány menekült van az otthonban?

— Jelenleg száznegyvenkilenc ember tartózkodik itt, de a létszám változó. Most éppen tele vagyunk: tegnap este még tartalékgyakokat is fel kellett állítani.

Mennyi időt töltenek itt a menekültek, és hogyan tudnak elhelyezkedni?

— Elhelyezkedésben nincsen hiány — mondja, és sokat sejtetően elhallgat.

— Akkor hol a gond?

— Tudja, egyik-másik ember úgy van a munkával, mint kisdíák az iskolával — feleli és újabb szünetet tart, de látva, hogy nem egészen értem, folytatja: — Megkenik a négy sarkát szalonnával, hátha a kutya elhúzza. Értem már mire céloz, de azért megkérem, mondjon néhány példát.

— A minisztertanácsi rendelet úgy szól, hogy hét napot tartózkodhat itt egy menekült. Nézze meg ezt a nyilvántartást, hányan jöttek májusban, meg áprilisban, és még mindig itt vannak.

— Talán nem találtak megfelelő munkát — mondom egy kicsit védekező álláspontból.

— Hát, ha majd innen kimegy, figyelmebe ajánlom a hirdető táblát a folyosón. Meg fog lepődni, mennyi munkát ajánlanak. Őszintén mondom magának, egy menekülte három munkahely is jut. Persze akad sok szerencsétlen sorsú ember, aki nehezen talál magára. A fiatalok többsége azonban másként képzelte a dolgokat. Azt hiszik, itt minden aranyból van. A minap éjfélkor csenget-

tek. Kimentem, hát egy fiatalember állt a kapuban. Budapestről jött vissza. Kérdezem tőle, miért jött vissza? Azt mondja, keveset fizettek. Aztán mennyi az a kevés? Hát, hétezerkétszáz, mondja ő. Na, mit szól ehhez? Gondolom ön tudja, hány családos ember keres hétezer alatt?

Nem tudok mit felelni, való igaz sokan keresünk hétezer alatt, de Szabó Ferenc folytatja: — Jönnek sorra a félbemaradt fizetések ide, mert a fiatalember odébb állt. Mi meg itt őrizgetjük a pénzét, mert nem tudjuk, hol lehet. Nyflik az ajtó, és egy szürkeruhás, őszülő hajú úr lép az irodába.

— Sándor Nagy Jenő vagyok Balassagyarmatról. Egy erdélyi menekültet akarok

örökbe fogadni — mondja el-lentmondást nem tűrő hangon és helyet foglal.

Szabó Ferenc mosolyogva int felé: látja, itt egy ragyogó téma, ezt írja meg. Mi tagadás, nem mindennap fordul elő ilyen esemény egy riport készítésén, rögtön meg is kérdezem, milyen korú menekültre gondolt.

— Mindegy kérem, csak becsületes legyen. Én, kérem, tudom mi az élet. Én megjártam Recsket. Megjártam az ÁVÓ-t. Kiverték a fogaimat.

Önkéntelenül a szájába nézek, amelyben nikotintól sárgán ott sorakoznak a fogak. Kérdezni szeretnék, de nem jutok szóhoz. Egy elszárgult újságot nyom a kezembe, benne egy bekarikázott cikk. Róla írták. Elkezdtem olvasni, de egy levelet tesz a tetejére, amit egy fontos ember írt, aztán már fényképek következnek. Egy fürdőruhás idősebb hölgyet látok a képen, akinek mindkét lába hiányzik. A látvány első pillantásra megdöbbenő. Újabb képeket kapok. Megpróbálok mederben tartani a megkezdett beszélgetést, de látom, hogy a helyzet reménytelen. Sándor Nagy Jenő már az ország vezetőivel való szoros kapcsolatáról beszél: Amikor Grósz Karsinak mondtam... Németh Miklósnak is megmondtam... Egy-másra nézünk Szabó Ferencel, és egy óvatlan pillanatban meg-
szököm az irodából.

(folytatjuk)

Balázs



Tisztelendők

„A legkisebb magyar kisebbség”

Beszélgetés: Dr. Galambos Ferencel bencés tanár, plébánossal az ausztriai Magyar Intézet igazgatójával

— Tisztelt plébános úr, milyen alkalomból jött Szekszárdra?

— A Honismereti Akadémiára érkeztem. Korábban voltam hasonlóan Kaposvárott, Sopronban. Mikor megtudtam, hogy az ideai Akadémia tematikája a magyarság, a magyar kisebbségek, úgy éreztem jönnöm kell. Ez különösen érint bennünket, hiszen az anyaországot körülvevő államok közül a miénkben él a legkevesebb magyar. Az ausztriai Burgenlandban mindössze pár ezren vagyunk őslakos magyarok. Azt lehet mondani, hogy mi vagyunk a legkisebb magyar kisebbség.

— Biztosan tudja azt, hogy a Honismereti Akadémiát a Hazafias Népfront szervezi.

— Igen tudom. A Hazafias Népfronttal jó viszonyban vagyunk. Főleg a Vas megyei és a Győr-Sopron megyeivel. Mi nyugati magyarok nem építhetünk ki kapcsolatokat a hatalmon lévő párttal. Viszont a Népfront feladata a párton kívüliek képviselése is, ezért velük léptünk inkább kapcsolatba. Mi burgenlandi magyarok tudjuk azt, hogy Magyarországon megoszlanak a vélemények a Hazafias Népfrontot illetően. Figyelemmel kísérjük az utóbbi pár év eseményeit. Közel la-

kunk a magyar határhoz, így tudjuk venni a magyar hírközlő eszközök adásait. Megkapjuk a magyar újságokat. Én a magam részéről, majdnem minden héten át is járok. Meg kell azonban mondanom, a nép széles rétegeit (éppen úgy mint a múltban), nem érdekli a politika. A magyarországi eseményeket leginkább a tanárok, lelkészek, orvosok kísérik figyelemmel. Nálunk is vannak olyanok akik ellenzik a Hazafias Népfronttal az együttműködést, mondván, hogy „ti is lejárattjátok az ország becsületét”. Azt mi is tudjuk, hogy a Népfrontot eddig a párt irányította. Most olyan hangokat lehet hallani, hogy ez az irányítás megszűnt, és a Népfront, más szervezetekhez hasonlóan önállósította magát. A Magyarok Világszövetségével kapcsolatban ugyanígy vélekedünk, mivel erről a szervezetről is sok kritikát lehetett és lehet hallani.

— Említette, hogy sokat utazik a nemzeti kisebbségek ügyében.

— Huszonkét év óta minden évben járok Erdélyben, kivétel ez alól az ideai esztendő. Kitiltottak Romániából, mert eldugva akartam magyar könyvet bevinni. Egy másik alkalommal meg a Szentfrást nem engedték be, azzal az indokkal, hogy „inperializmust hirdet”. A Bibliában megtalálták azt a térképet, amely Pál apostol útjait ábrázolja a római birodalomban. A vámos rögtön rámutatott, és mint aki titkot fejtett

meg, diadalmasan felkiáltott: „inpéri”.

— Bejárta a világot az a hír, hogy mire használják Romániában az elkobzott Bibliákat. Van önnek tudomása arról, hogy a magyar határokon is koboztak el nyugatról származó vallásos könyveket?

— Velem is történt hasonló incidens, pár évvel ezelőtt. A határon felszólítottak, hogy valljam be; van-e nálam pornográf vagy vallásos irat? Kicsit furcsáltam, hogy ezeket egy kalap alá veszik. Többször vettem el tőlem vallásos iratokat. Pedig ezeket nyugaton direkt úgy szerkesztik, hogy ne lehessen benne találni semmiféle politikai, illetve más kifogásolható közleményt.

— Van arról tudomása, hogy mi lett a sorsuk azoknak az irományoknak amit magától elkoboztak?

— Pár héttel ezelőtt találkoztam azzal a vámtisztval, aki ilyen iratokat vett el tőlem. (Azóta már nem vámosként dolgozik, valamilyen külkereskedelmi elfoglaltsága van.) Bocsnátot kért, mondván, hogy akkor ezek voltak az előírások. Azt is elmesélte, hogy ő ezeket az elkobzott írásokat elolvastta. Úgy hogy én nem is bánom már azt ami akkor történt mert ezek az írások így a küldetésüket teljesítették. Ha nem is azok akiknek szánva lett, de legalább a vámosok olvasták.

— Ön szerint mennyire függ össze a vallásosság és a nemzetiség tudat a külföldön élő magyar kisebbségben?

— A vallásnak nagy jelentősége van a magyarság megtartásának szempontjából a határokon túl bárhol a világon. Semmiféle szervezet, egyesület nem tudja megtenni azt amit mi. Az erkölcsösségre való nevelésen túl a napi együttléteink alkalmával az emberekben kialakul a „közös magyarság” érzete. Bejárta egész Nyugat-Európát, az Egyesült Államokat és Kanadát. Bátran mondhatom, hogy a magyarság élete az egyházak körül zajlik, a külhonban. Több helyen tapasztaltam, hogy a vallásos összejöveteleken az őskeresztény módot valósították meg. Nálunk is bevezettük azt a gyakorlatot, hogy istentisztelet után a templom melletti kultúrházban összejövünk. Jól esik ilyenkor egy pohár bor vagy egy csésze kávé mellett a baráti beszélgetés. A névnapokat is hasonlóan kedves együttléteikkel ünnepezzük. Ilyenkor aztán előjönnek a problémák. Hol van beteg, haláleset, ki keres állást, kinek kellene lakás? Ezeket a gondokat együtt próbáljuk megoldani. Az erdélyi menekültek ügye is majdnem mindig itt kerül megbeszélésre. Észak-Amerikában és Ázsiában is látam ilyen keresztény közösségeket.

— Önnek a foglalkozása megkívánja azt, hogy sokat utazzon, vagy saját kedvtelésből teszi ezt?

— A foglalkozásommal is jár. Az egyetlen magyar gimnáziumnak, amely a történelmi Magyarországon kívül létezik, a nyugatnémetországi Bunkászilón, én voltam az első igazgatója. Az ötvenhatos eseményektől a hatvanas évek végéig. A vakációkat arra használtam fel, hogy bejárjam Észak-Amerika magyarlakta területeit. Ezeket a tanulmányutakat a megtakarított pénzből fedeztem. Egyedül élek ezért nálam az anyagiak nem számítanak annyira. A mostani utazás megoldása is könnyebb számomra. Mindezt szeretettel fogadnak, akár hova megyek. Elégé ismernek is írásaim alapján. Mindegyik magyar püspököt felkerestem egy levéllel. Ez az év a „kisebbségben élők éve”. Ezért felhívtuk a figyelmet a határainkon kívül élő magyarság problémáira. Továbbá a Magyarországon élő kisebbség problémáira is. Kértük azt is, hogy minden kisebbség a saját anyanyelvén hallgathassa az istentiszteleteket, és szabadon használhassa az anyanyelvét.

— Összehasonlítva a nyugati és a keleti kisebbségben élő magyarságot az anyanyelv szempontjából, melyik van előnyösebb helyzetben?

— Talán meglepő lesz, amit mondok, de bizonyos szempontból jobb az erdélyi magyarság helyzete, mint a miénk. Ott megtanulnak legalább elemi szinten magyarul olvasni. Azt ne firtassuk, hogy mit. Előbb-utóbb hozzájutnak majd azokhoz a könyvekhez is, amik a valóságot tárják fel. Nálunk viszont a tanulás nyelve a német. Mi ennek ellenére tesztünk azért, hogy az anyanyelvet megtartsuk. Én például magyar nyelvű lapot szerkeszték.

— Erről mondana egy pár szót?

— Ez a lap húsz éve van meg. Én az utóbbi tíz évben szerkeszttem. Időszakosan jelenünk meg, vagy ha ezt rendkívüli események indokolják, akkor alkalmasszerűen is. Külön számot adunk ki az erdélyi kérdéssel és a pápa látogatásával kapcsolatban. 3000—6000 példányban tudunk eladni.

— Az ön lakóhelyén, Alsó Órban milyen számban élnek magyarok?

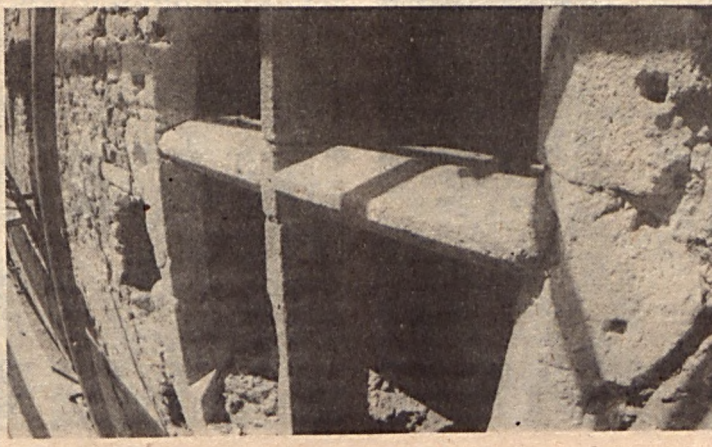
— A legutolsó népszámlálás alkalmával nyolcvannyolc százalékban jelölték meg a lakosság használati nyelvüket a magyart.

— Hogyan értékeli a nyugaton élő magyarok az anyaországon lezajló változásokat?

— A francia forradalom jubileumi évében vagyunk. Nemcsak a nyugati magyarság, de az egész világ számára igen nagy jelentőségű lenne, ha a Magyarországon végbemenő reform, vagy mondjuk forradalom valóban vér és egyéb súlyos áldozatok nélkül menne végbe.

— Köszönöm a beszélgetést.

Figler Csaba



A nyakleves

Tapasztalat a kisfröccsről

Az idegklinika előtt a látogatás kezdetére ismerősként várakozunk. Öltönyben, úditót, csokoládét szorongatva mesélik munkatársai: nem értik mi történt K. Cs.-vel, másodszer hozta be tegnap a mentő a zártosztályra.

K. Cs. 38 éves kazánfűtő, 20 éve ugyanazon a munkahelyen. Ennyi idő elteltével már szinte családként élte mindennapjait az a kollektíva, aminek K. Cs. az egyik legmegbízhatóbb tagja volt. Masszív munkaerőnek, jószívű, segítőkész munkatársnak ismert mindenki. Csendes, magába zárkózó típus, de bármiben számítani lehetett rá. Nyikorgó biciklijén járt dolgozni. Korán kelt, mert munkába menet némi fizetségért tejes rekeszeket rakott be az útba eső boltokba.

Pontossága már-már kínos volt, talán az órát is hozzá lehetett volna igazítani. Nap, mint nap ugyanabban a percben nyílt az ajtó és K. Cs. elszánt, halk léptei mindig a kazánház ugyanazon sarkába vezettek. Letette szűrke, kissé régimódi aktatáskáját, amiben rendre ott lapult az egyszerű fehér szalvétába göngyölt uzsonnája.

Keményen dolgozott havi 6000 nettóért. Nem dohányzott, nem ivott, korábban sportoló volt. A nagy győzelemhez fűződő álmái már rég szétmállottak, helyettük ott a két gyerek, az áldott jó feleség. Volt miért dolgozni 20 éve, télen-nyáron 35 fokos fűlétségekben a sötét, ám örökké hangos kazánházban.

Kellett a pénz a családnak. Idővel tudtak is venni egy 50 m²-es vályogházat, igaz ugyan, hogy lakottan, de saját földel került a fejük fölé. Ezzel aztán újabb cél is adódott: rendbe tenni a házat, s esetleg egyszer

az egyelőre még lakott 12 m²-t is megvenni...

Gyűjteni kellett hát, s közben a megélhetésen túl az OTP kölcsönt is fizetni. Így teltek-múltak a munkás hétköznapi szép egymásutánban, s K. Cs. egyre hallgatagabbá vált. A munkatársak izgatott politikálása közben csak nézett maga elé kiüresedő tekintettel és erősen szorította a kávéspoharat, mintha csak abba kapaszkodott volna. (Ez volt az egyetlen „szenvedélye”.)

Egy nap K. Cs. nem ment dolgozni. A kollégák el sem tudták képzelni mi is történt benne, mert ilyen nem fordult elő a 20 év alatt. Kisvártatva a kétségbeesetten berohanó feleség izgatott hangon mesélte el a történeteket:

— A férjem teljesen váratlanul fölállt a családi asztaltól, magához vett egy husángot a fészében és eltorzult arccal, szótlanul agyonverte szeretett kutyáját. Amikor az állatból már szinte semmi sem maradt, meztelenre vetkőzött és leült a ház elé az út kellős közepére.

K. Cs. akkor egy hónapot töltött az idegklinikán, majd visszament dolgozni. Ugyanolyan volt, mint annak előtte, csak tán komótosabb mozgású. Egyszer azt mesélte társainak, hogy minden addig megtakarított pénzét „vállalkozásba” fektette. Bérelt földön babot, hagymát rakott és bizonyos volt abban, hogy a haszonból végre meg tudják venni a ház oly rég vágyott másik felét is, jobban elférnek majd...

Egy reggelen a kávé sem kellett K. Cs.-nek, s társai unszoló kérdéseire csak annyit bökött ki: — Bedöglött minden a földön. Nem lesz ház se.

A napok viszont a megszo-

hát senki sem tulajdonított túl nagy jelentőséget a dolognak, egyébként is mindenkinek meg van a maga baja... Némi feltűnést csupán az keltett, hogy K. Cs. időnként gyűrött papírdarabkákat húz ki a zsebéből és merengve olvasgatja őket. Addig nem volt ilyen szokása.

Egy napon a kazánház ajtajánál álldogált, amikor a kollégái ebédelni indultak. K. Cs. váratlanul nekik rontott és minden erejét beleadva ütötte-verte kezdte őket. (Szerencsére ezúttal husáng nem akadt a keze ügyébe.) A hátrébb állók némán bólintottak egymásnak: nem rendőrt, mentőt kell hívni... A mentőorvosnak már kisérséggel megérkezve K. Cs. csak annyit mondott: — Minden Isten akaratából történik.

A személyi igazolvány után kutatva a furcsa papírdarabkák is előkerültek K. Cs. zsebéből. A Bibliából saját kezűleg kimásolt szövegek sokasága, többnyire a megváltás, az Új Föld ígérete fecniken...

Négy óraker kitarják a klinika kapuit a látogatók előtt (ők még önként mennek be), beözlöklik a nép. K. Cs. kezelésként helyett most öltönybe bújó kollégái egyre csak a fejüket ingatják. Nem értik az egészet.

K. Cs. több mint valószínű, hogy nem mehet vissza a kazánra. Emberéletek lennének a kezére bízva, nem meri senki a felelősséget vállalni, pedig neki csak ez az egy szakmája van. Még nem lehet megmondani neki. Az egészben az a leszmorúbb, hogy ha majd meg tudja, talán végleg rá kell zárni az ajtót...

Nem hiszen, hogy Isten akaratából.

T. E.

Nem akármilyen nyáreleji nap volt. A meddőkről már korán meleg szellők futottak alá, kihívó-sárgán mosolygott a som, s mint kölykök arcán a sejtés, vibrált a délelőtt. A bányasoron valami feszült, motoszkált a levegőben. Hogy mi? Az csak délutánra derült ki.

Alig fújta el a sziréna a kettőt, amikor a Kálvária felől, egy hangos gyerkőccsapattal megérkezett a hír: jönnek a csepűrágók, itt a cirkusz! Kisvártatva fel is tűnt, s egyre közeledett az első cifra kordé. A bakon, a hajtó mellett, egy jókora fej ingadozott, hol jobbra, hol balra. A búbján szalmaszín girardi. Fura, földöntúli csörgés kísérte az ingadozást. Maga a fej bocsátotta ki ezt a hangot. Amikor a bábész kíváncsiak serege már számottevőre duzzadt, a kordé megállt. A fura fej meghajolt, csörgött, támolygott, egészen addig, amíg a hajtó cifra hangon kihirdette az előadások kezdési idejét.

— Nézzé csak Bözsi néni! — bökte meg egy siheder a mellette álló főköttős asszonyt, — a Petykónak hogy megnőtt a feje!

— Kinek? — hökkent meg az asszony, s láthatóan félelem szökött az arcába. — Hát a fiának! — buzdult fel sikerén a siheder. Az a busa imbolygó fej ott a bakon, a Petykó, a maga fia!

— Ki? Az én fiam? — pityeredett el az asszony, — Még ilyen szégyent! — motyogta maga elé, aztán sietősen eloldalazott. Kis idő múlva egy bősziült férfi oldalán tért vissza.

— Látod? — hajtogatta, — ott a fiad, a fiunk!

A férfi senkire sem várva a kocsihoz férközött, megragadta az imbolygó fejet, s mint aki maga is mást remél, egy mozdulattal lekapta a kordérol. Tomba sikoly hallatszott, majd a hatalmas fej alól egy vézna, ábrándos szemű, szőke kisfiú arca bukkant elő. A férfi indulatosan megragadta. Ekkor csattant el a nyakleves. Mert-hogy: ezt a szégyent!

Az előadás az este is a szokásos, fényes csinnadrattával zajlott. Az aréna csillogott, a publikum tapsolt.

Az ábrándos szemű nem volt közöttük.

— Pj—

Vendégcsalogató a siófoki szállodasoron

Kapfinger András felvételei

Hallgat a család

Tavaszi volt, amikor úgy tűnt, a családhoz vendég érkezik. Illetve nem is vendég, hanem albérlő. Illetve nem is albérlő, hanem albérlők. Egészen pontosan ablakbérlők. Vagyis egy szerelmes fecsképar.

Úgy kezdődött, hogy a fecskék csapatokba verődve kezdték felderíteni a terepet. Be-bekukkantottak az ereszek alá, egy-egy pillanatra rászálltak az ablakpárkányra. Hol egyikre, hol másikra. Nagyon nagy volt a nyüzsgés. A fészekhely kiszemelése közben szorgosan vadásztak a kisbogarakra — de még csak önmaguknak. Néhány nap múltán egyre kisebb lett a csapat. Látni lehetett, hogy néhányan kiváltak, hogy rendre ugyanarra az ablakra, vagy ereszre szállnak. Volt egy pár, a szerelmes fecsképar. Már úgy hittem, a rajban is rájuk ismerem. Hol együtt, hol pedig sarkok közül. S egyszer csak döntöttek. Egyikük meghozta csőrében az első kicsiny sárgolyót és gondoddal fölragasztotta az előre kiszemelt helyre. Másnap, amikor hazaérkeztünk, már kivehető volt a fészek alsó karélya.

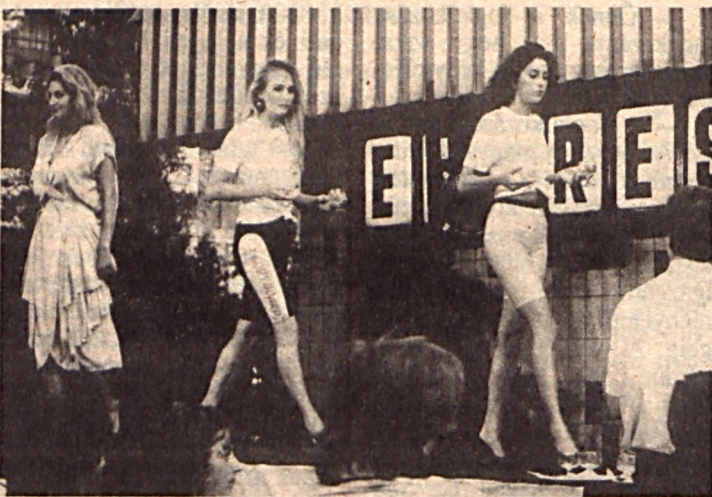
Láttam, hogy mindezt gyerekeim is látják, de igyekeztek velem együtt éppen csak egy-egy pillantást vetni kifelé. Csak úgy. Mintha semmi különös nem történe odakint. Egyszer férjem tekintetén is úgy láttam, mintha együtt érzően, sürgősen, vagy hogyan nézett volna az ablak sarkában szorgoskodó felé. De nem szólt egy szót sem. Talán lányom is éppen ezt a tekintetet kapta el, s néhány perc múltán szemével kiintett a szobájába. S ott halkan, utokzatosan közölte a hírt: „Fecské-

ink vannak”. Megbeszélte, hogy apunak nem beszélünk az egészről, mert tavaly, amikor a szomszédékhöz költöztek a kis bérlők, bizony megjegyeztük, hogy nem örülnének a szemetező csivitelőknek.

A fészek pedig a gondos munka eredményeképp szépen alakult. Egy-két nap múlva — a lányommal való „titkolozást” követően — az erkélyre mentem teregetni. Fiam mozdulatlanul állt kint. Épp csak a szájára tette mutatóját, jelezvén, hogy a mozgás, a beszéd valamit, vagy valakit megzavar. A kis molnárfecskék pedig felszabadult csiripelés közepette szálltak le a nemrég esett eső teremtette építőanyagért, s hordták rendületlenül a kis kerék „téglácskát”. Egy jó órányi gyönyörködés után megkérdeztem, „Apu mit szól?”. Fiam értetlenül nézett rám, s csak annyit mondott: „Nem látod, hogy tudja?”.

Tudtuk mind a négyen. Külön-külön. Aztán mindannyian tudtuk, hogy már együtt tudjuk a titkot. És elkészült a fészek — egyetlen parányi műpilyukkal. Néhány nap múlva már csak egy fecske körözött és szállt föl és le. Mostanában meg? Megsűrűsödtek az ételi szállító járatok, mert gondolkodunk, több sárga csőröske tárogéhesen rendületlenül. Persze, az is lehet, hogy már repülni is tanítják a szülő a fiókat... Ezt még nem sikerült megfigyelni. Azt viszont igen, hogy az ablakpárkányon nincs is olyan nagy szemét. Ami pedig lerakódott? Majd ősszel letakarítjuk.

V. Horváth Mária



A mesteredző új divatot diktál

„Csodát nem ígérhetek, de...”

Három évvel ezelőtt állt fel a BSE kispadjáról Szabó Ödön, a jól ismert mesteredző. Korát meghazudtolóan most is fiatalos eredményeivel, mentalitásával, sportemberi magatartásával országos szaktekintélynek számítunk tréner akkor érte el a nyugdíjas korhatárt. Úgy gondolta, hogy elmegy a reflektorfényből, a színpalak mögött serénykedik tovább a sportágban.

Nehéz szívvel hagytam ott a BSE kispadját, hiszen hét-szer nyertünk magyar bajnokságot, négyszer jutottam el csapattal az Európa Kupa döntőjébe, és 1983-ban megnyertük (szovjet csapatot győztünk le a döntőben) a Ronchetti Kupát. De mégis úgy éreztem, hogy a csúcson kell abbahagyni, s a BSE-vel a nyolcvanas évek közepére odajutottam — emlékezett vissza a mester.

A színpalak mögött — amikor az MKSZ megbízásából mérkőzéseket ellenőrzött, vagy valamelyik korosztályos válogatott felkészülését irányította — állandóan ostromolták patinás klubok ajánlataikkal. Mindenekelőtt a BSE-nél szerették volna viszontlátni a kispadon. Az idő egyébként a kluboknak dolgozott, mert ahogy teltek-múltak a napok, a hónapok egyre jobban gyötörte a hiányérzet a népszerű Dönci bácsit. Hiányzott az edzésvezetés, a feszültséget magával hozó mérkőzissorozat. Ami egy ízig-vérig kosaras embernek évtizedekig benne volt a zsigereiben, ami tulajdonképpen az életét jelentette. Nagyon sok edzővel ellentétben ő teátrális jeleneteket mellőzve kis túlzás-

sal azt lehetne mondani, hogy szenttelen pókerarcú ül a kispadon, de belől ő is magas hőfokon izzott.

Akkor is, amikor az alsóház és a felsőház között liftező szekszárdi női kosárlabda került valahol szóba. Nem véletlenül, hiszen a tolnai székhelyről indult el karrierje; 1957-től 1970 szeptemberéig dolgozott Szekszárdon. A ma már nosztalgikusan emlegetett hőkszakaszon olyan emlékeket, élményanyagot hagyott számára hátra, amelyek a nemzetközi dicsfényt hozó BSE-s korszak európai körforgásában sem merültek feledésbe. A szekszárdi női kosárlabda jelene, jövője a várostól távol is szívecscsüske maradt. Jól tudták ezt a KSC Szekszárdnál, dr. Solyom Bódog szakosztályelnök már tavaly, de előtte is invitálta a mestert, térjen vissza Szekszárdra, amire most nyáron igent mondott.

Könnyű volt Katát táncba vinni — jegyzem meg.

Igen, stimmel a mondás, de hosszasan gondolkodtam, medítáltam, amíg igent mondtam.

Ugye feljutott a szekszárdi csapat az „A” csoportba, ami feltétlenül dicséri a klubnál éveken át tevékenykedő és most távozó vezetőedzőt, Vertics István tevékenységét is, és most amolyan Messiásként várnak engem az emberek. Pedig csodatevő nem vagyok. Még sikeres átigazolásokkal sem ígérhetem, hogy az „A” csoport legjobbjaival partiban leszünk.

Csodák a sportban sincsenek.

A realitásokkal számoló szekszárdi kosaras hívek abban reménykednek — erre a játékosok többségének tudásszintje, a bennük rejlő fejlődés lehetősége feljogosítja őket —, hogy a csapat úgy marad bent a felsőházban: a csoport gyengébb csapatai ellen — különösen odahaza a Szekszárdi Városi Sportcsarnokban — hozza a meccseket, s a rájátszáson pedig egy olyan Szekszárd szerepel, amely tudásával már magabiztosan a „B” csoportos csapatok fölé tud kerekedni.

Nagyon szépen hangzik, ám megcsinálni nem lesz akármilyen feladat. Valóban fejlődőképes ez a csapat, de ellenfelei között többségében rutinosabb, tapasztaltabb, nagyobb tudású játékosok szerepelnek, ezt máról holnapra nem lehet ellensúlyozni. Számolni kell vele, hogy a riválisok további kész játékosokkal erősödnek, így a bentmaradásban nagyon fontos szerepet játszhat: az igazolásokkal erősödünk, vagy sem. Ugyanis Dóczi távozása nagy veszteség.

Elárulná, hogy kik a kiszemeltek?

Székesfehérvárról Batát nem sikerült, de Szegedről Oláht és Mészárosot szeretnénk megszerezni.

Kissé korai erről még beszélni. De ha bejönnek az igazolások, akkor még játékel-fogásban, játékmódban megújuló, más csapatszerkezetű Szekszárd fut ki a pályára?

Ezt még nem tudom, de az már biztos, hogy a Papp-Várkonyi—Pott hármas köré építem a csapatot, ez lesz a gerinc.

Szabó Ödön visszatérésében — úgy érzem —, a felnőtt gárda eredményes helytállásán túlmenően van egy másik momentum is. Nevezetesen az, hogy az eddig jellemzőnél, megszokottnál magasabb színvonalú legyen az edzőmunka. Az egyéni edzés az egyéni képzés mihamarabb felfedezhető legyen majd a mérkőzéseken, valamint az utánpótlás legtehetségesebbjei közül valaki, vagy valakik mihamarabb épüljenek be a felnőtt csapatba. A tény önmagában minősít? Várkonyin kívül nincs saját nevelésű játékos a csapatnak.

Ezen különösebben nincs mit szépíteni. A sajátnevelésű játékosokra a távolabbi jövő szempontjából is nagy szükség lenne, nem beszélve az egyesületi kötődés, a csapat-szellem kialakításakor ebből fakadó előnyökről. Egyébként fiatal tehetségek dolgában nem áll rosszul a Szekszárd; Imreh, Zerényi, Bihari biztató eredményeket csillogtat.

Ugy tudom — mivel a kemény, következetes, a játékosokat állandóan számonkérő, a végrehajtást saját maga ellenőrző edzősek híve — vegyes érzelmekkel fogadták érkezését.

Szó, ami szó: nem örültek egyöntetűen. Heti hét edzés vár rájuk, amiből négy csoport és három egyéni edzés. Jók az anyagi feltételek a klubnál, ezért cserébe valamit produkálni kell.

(folytatjuk)

A következő részben a női kosárlabda visszaesésének okairól lesz szó.

Bálint György

Győzött a nemzeti érdek

Lesz-e torz szegedi retorzió?

Ziegler János szövetségi edző az év elején összeállított felkészülési tervében arra az elhatározásra jutott, hogy az EB-helytállás 1989 kiemelkedően legfontosabb feladata, ezért az IBV-n nem is az „első csapatát” kívánta szerepeltetni.

Az MLSZ időközben újjaalakult elnöksége azonban arra utasította Ziegler, hogy mégis az EB-feladatokat eddig mintaszerűen megoldó válogatottjával vegyen részt a gerai eseményen.

A szakember fejet hajtott a döntés előtt, a válogatott — legjobbjával — példamutatóan készült az IBV-re. (Jellemző: Szilveszter Ferenc angol nyelvű tanulmányait szakítja félbe az IBV miatt, saját költségén vonatozik társai Londonból Gerába.) De a hírek szerint nem mindenki vette ennyire komolyan az MLSZ elnökségi döntését. Két szegedi válogatott kerettag, Csányi és Gréczi ugyanis az elutazás előtti napon táviratot kapott Szegedről. Dr. Kónya Sándor ügyvezető

elnök arra utasította a két fiatal játékost, hogy július 13-ára (ez az IBV nyitónapja) térjenek vissza a válogatottól Szegedre. Még az NDK-ba utazás előtt nyilatkozott Ziegler János arról, hogy mi lehet az oka a furcsa táviratnak?

Tudomásom szerint a Szeged SC ifjúsági csapata is meghívást kapott egy skandináv tornára, amelyen rengeteg együttes lép pályára — válassza a szövetségi edző. — Világos, Csányi és Gréczi jelenléte javította volna a szegediek esélyeit, de velünk kellett maradniuk. Gondolom, nemcsak szerintem fontosabb egy nemzeti válogatott, mint a klubédek.

Úgy tűnik, Szegeden ez mégsem olyan természetes.

Csányi és Gréczi kedden reggel a magyar válogatottal elutazott Gerába. Lesz-e az ügynek Szegeden folytatása? Megfeddik-e az IBV után a táviratban megfogalmazott „parancsot” figyelmen kívül hagyó két fiatal?

Hölgy a bakon

Lóválogatott

Tíz fogat az aranyért

Váczai Ernő a magyar fogathajtó válogatottak szövetségi kapitánya kijelölte azt a tíz fogatot (és egy tartalékot), amelyek a magyar színeket képviselik az augusztus végi fogathajtó világbajnokságon: Ime a hazai fogathajtók véleményé-

vel is számoló névsor: Kecskeméti László, Fehér Mihály, Kiss Zoltán, Lázár Vilmos, Molnár János, Nagy Sándor, Szegedi Gábor, Bálint Mihály, Muszkan István, Szabó Erika.

Tartalék: Molnár József.

1989. július 12.



D Á T U M



5

Milan Kundera:

BÚCSÚKERINGŐ

28.

Soha semmit nem kívánt kevésbé, mint ezzel a lánnyal szeretkezni. Vágyott arra, hogy örömet szerezzen neki, hogy elárassza a kedvességével, de annak a kedvességnek nemcsak hogy semmi köze nem volt a szerelmi vágyhoz, hanem egyenesen kizárta azt, mert tiszta és önzetlen akart lenni, és nem akart összekapcsolódni semmiféle élvezettel.

És most mit tegyen? Csak azért utasítsa el Olgát, hogy ez a jóakarát továbbra is szimplóten maradjon? Tudta, hogy ezt nem teheti meg. Olgát az ő elutasítása megsebezhetné, és ez a seb talán sose gyógyulna be egészen. Megértette, hogy a jóság poharát fenékiig kell ürítenie.

Aztán egyszerre csak ott állt előtte meztelenül, és ő azt mondotta magának, hogy az arca nemes és kedves. De ez a vigasz nem sokat jelentett, mielőtt az arcát együtt vette szemügyre a testével, amely olyan volt, mint egy hosszú és vékony szár, amelyre egy aránytalanul nagy, dűshajú virágot illesztettek.

De letléggyen akármilyen, Jakub tudta, hogy nincs menekvés. Mellesleg érezte, hogy a teste (az a rabszolga teste) már megint készen áll rá, hogy fölemelje dardáját. De úgy tűnt neki, mintha izgalma valaki másban zajlott volna, a lelkétől távol, mintha saját részvétele nélkül jött volna izgalomba, és mintha csendesen lenézne ezt az izgalmat. Lelke messze volt a testétől, semmi mással nem tudott foglalkozni, csak az idegen retikülben rejtőző méreggel. Csak ködösen érzékelte, milyen vakon és önző módon igyekszik a teste a saját kisserű érdekei felé.

És ekkor átvillant az agyán egy emlék: tízéves lehetett, amikor megtudta, hogyan születik a gyermek, és attól kezdve a szülés folyamata állandóan foglalkoztatta, annál erősebben, minél részletesebben megismerte a női test anatómiáját. Ezután gyakran elképzelte a saját születését. Elképzelte, hogyan haladt át az ő testcskéje ezen a szűk, nedves alagúton, hogyan telt meg az orra meg a szája ezzel a furcsa váladékkal, amely beszennyezte és megjelölte. Igen, ez a női nyálka olyannyira áthatotta őt, hogy aztán egész életét át titkos hatalmat gyakorolt fölötté, bármikor magához hívhatta, és parancsolt teste titokzatos mechanizmusának. Ez a megáláztatás mindig is viszolygással töltötte el, és lázadt ellene, legálábbis úgy, hogy lelkét nem adta a nőknek, hogy óvta saját szabadságát és magányát, hogy a „nyálka uralmát” csak élete bizonyos óráira korlátozta. Igen, talán éppen ezért szerette annyira Olgát, mert a lány az ő számára mindenestül túl volt a szexualitáson, és biztos volt abban, hogy a lány a testével sohasem juttatja észébe születésének megalázó módját.

Erőszakkal elhessegette ezeket a gondolatokat, mert eközben a díványon a helyzet sebesen tovább fejlődött, és ő neki bármelyik pillanatban be kellett hatolnia a lány testébe, és ezt nem akarta úgy tenni, hogy közben ilyen visszataszító gondolat járjon az eszébe. Azt mondta magában, hogy az a nő, aki most kitárulkozik előtte, az egyetlen olyan lény az ő életében, akit tiszta szeretettel szeretett, és most csak azért fog vele szeretkezni, hogy a lány boldog legyen, hogy öröme teljék benne, hogy felvidítsa és önbizalmat öntson belé.

De nagy meglepetés várt rá; ahogy ott feküdt a lányon, mintha valami ismeretlen jó érzés hullámai sodorták volna magukkal. Lelke engedelmesen azonosult test tevékenységével, mintha a szeretkezés nem is volna egyéb, mint a jóság és szeretet, egy közeli lény iránti tiszta érzelm testi kifejeződése. Itt már semmi sem zavarta, semmi sem szólt hamisan. Szorosan összeölelkeztek, lélegzetük összekeveredett.

Gyönyörű volt, és hosszú percekig tartott. Aztán Olga egy szeméremtelen szót súgott a fülébe. Egyszer, majd újra, majd ismét, izgatottan tulajdon merészségétől.

Jakubot magát is meglepte tulajdon reakciója. Mások, ha szeretkezett, semmi kifogása nem volt a pajzán szavak ellen. Sőt, ami azt illeti, csak fokozott érzékiségre és agresszivitásra ingerelték, és a nőket szerencsésen eltávolították a lelkétől, miközben kellemesen vonzóvá váltak a teste számára.

De az a durva szó Olga szájában egyszerre eloszlott minden illúziót. Felriasztotta őt álmból. A jóság felhője szétoszlott, és egyszerre megint olyannak látta a lányt, akit a karjában tartott, mint néhány perccel ezelőtt: egy hatalmas virágfejnek, amely alatt a test vékony szára ingadozik. És ez a szánalmas teremtés olyan kihívóan viselkedett, mint egy szajha, anélkül, hogy eközben kevésbé szánalmasá vált volna, s így pajzán szavai komikusan és szomorúan csengtek.

De Jakub tudta, hogy mindebből semmit sem mutathat ki, hogy a játékot végig kell játszania, a jóság keserű poharát fenékiig kell ürítenie, mert ez az abszurd ölelés, ez az ő egyetlen jócselekedete, egyetlen tette, amely talán érdemessé teszi őt megváltásra (egy pillanatra sem tudta elfelejteni az idegen retikülben lévő mérget), az egyetlen menekülése.

29.

Mint egy nagy gyöngyszemet a kagyló két tányérja, Bartleff luxuslakosztályát kétfelől két kevésbé előkelő szoba fogta közre, Jakubé és Klímáé. De mindkét szobában már régen csend és nyugalom honol, amikor Ruzena Bartleff karjaiban boldogan, még egyszer utoljára, felzokog a gyönyörtől.

Aztán csendesen fekszik mellette, és a férfi arcát simogatja. Aztán elsírja magát. Sokáig sír, és a fejét a férfi mellébe fúrja.

Bartleff úgy simogatja, mint egy kislányt, és ő valóban kicsinek érzi magát. Oly kicsinek, mint eddig soha (még sohasem veszítette el ennyire önmagát valakinak a karjaiban), de olyan nagynak is, mint eddig soha (még sohasem volt ennyire gyönyörben része). És a zokogás minden egyes hangja egy-egy újabb részre annak a boldogságnak, amelyhez hasonló eddig egy se érzett.

Hol van most Klíma és hol van Frantisek? A láthatár széle felé távolodó alakok, valahol a távoli ködökben. Pihekönyűek. És hol az ő makacs vágya, hogy az egyiket megszerezze, a másiktól pedig megszabaduljon? Hol a görcsös dühe, sértett hallgatása, amelybe ma reggel begubózott?

Fekszik, fel-felcsuklik és a férfi az arcát simogatja. Biztatja, hogy aludjon el, ő majd átmeleg aludni a szomszéd szobába. És Ruzena kinyitja a szemét és nézi, Bartleff meztelen, meg a firdőszobába (vízcsofogás hallatszik), majd visszajön, kinyitja a szekrényt, kivesz belőle egy takarót és lágyan betakarja Ruzena testét.

Ruzena látja lábszárán a visszereket. Mikor lehajol hozzá, észreveszi, hogy hullámos, őszülő haja ritkul, és alatta látni lehet a fejbőrt. Igen, Bartleff elmúlt ötven, egy kissé pocakos is, de Ruzenát nem zavarja. Ellenkezőleg, a kora megnyugtatja, mellette csak még vakítóbban sugárzik fel az ő fiatalága, többé nem érzi magát szürkének és formátlannak, hanem úgy érzi, tele van élettel és az útja elején jár. Az ő jelenlétében most hirtelen rádöbben, hogy még sokáig fiatal lesz, semmit sem kell elstietnie és nem kell félnie az időtől. Bartleff újra leül mellé, simogatja, és ő úgy érzi, mintha nemcsak karjai becéző ölelésébe fészkelne bele magát, hanem éveinek boldogító ölelésébe is.

Aztán tudata elhomályosul, átadja magát a képzelet zavaros játéknak. Megint fölébred, és úgy tűnik neki, hogy az egész helyiségben furcsa kék fény ömlik szét. Miféle furcsa fény ez, amilyent még sohasem látott? Talán a kék fátyolba öltözött hold lépett be a szobába? Vagy nyitott szemmel álmodik?

Bartleff mosolyog rá. És még mindig az arcát simogatja. Őt pedig végérvényesen elborolja az álom.

AZ ÖTÖDIK NAP

1.

Még sötét volt, mikor Klíma — nagyon felszínes álmból — felébredt. El akarta érni Ruzenát, mielőtt munkába indul. De mit mondjon Kamilának, hova rohan pirkadat előtt?

Rápillantott az órájára: öt óra volt. Tudta, hogy ha nem akarja elszalasztani a lányt, akkor fel kell kelnie, de még mindig nem jutott észébe semmiféle ürügy. Szíve dobolt az izgalomtól, de nem volt mit tenni, felkelt és öltözni kezdett, halkan, hogy Kamilát fel ne ébressze. Éppen a zakóját gombolta, amikor az asszony megszólalt. Félálmban éles, magas gyerekhangon kérdezte:

— Hová mész?

Klíma odalépett az ágyhoz, lágyan szájon csókolta és azt mondta:

— Aludj csak, mindjárt jövök.

— Én is veled megyek — mondta Kamila, de ismét álomba zuhant.

Klíma gyorsan kiment a szobából.

folytatjuk

Köszöntjük

IZABELLA

és DALMA

nevű kedves olvasóinkat

Az Izabella az Elisabeth (Erzsébet) név spanyol módosulata.

Védőszentje Elisabeth, Árpád-házi Szent Erzsébet unokahúga, Portugália királynéja, a keresztény hitves és uralkodó mintaképe, özvegyiségében Szent Ferenc harmadrendjének tagja. Több alkalommal teremtett békét fejedelmek és népek között, ezért a béke mennyei patrónája. 1336-ban halt meg.

A Dalma újmagyar (költői) név. Alkotója, Vörösmarty Mihály még férfinév-ként alkalmazza, mert alighanem a népi „dalmahodott” = testes, erős, vaskos szót tartja szem előtt. Utóbb lesz — ugyancsak költőknél — a dal tő miatt és lány hangzásáért női név.

Védőszentje Domitilla, Vespasianus római császár (69—79) unokája, Titus (79—81) és Domitianus (81—96) unokahúga. Férje halála után keresztény hite miatt császári nagybátyja egy szigetre száműzte.

A Nap két: 4.59 órákor nyugszik: 20.41 órákor

A Hold két: 15.00 órákor nyugszik: 0.16 órákor

Baltoni moziműsorok ma

Síófok

Május 1: Menekülés a semmibe (videokivétel 17.30, 19.30)

Kertmozi: Afrika expressz (21, 23)

Balatonboglár Zsoldoskatona (20, 22)

Balatonlelle

Fedett kertmozi: Krokodil Dundee 2. (21, 23)

Balatonföldvár

Fedett kertmozi: Vérbéli hajsza (20.30, 22.30)

Balatonfenyves

Fedett kertmozi: Rémmült rohanás (21, 23)

Balatonmária

A rémület éjszakája (19.30, 21.30)

Balatonszárszó

Fedett kertmozi: Kemény fickók (21, 23)

Balatonszemes

Fedett kertmozi: Másnap reggel (21, 23)

Fonyód

Kertmozi: Omen (21, 23)

Zamárdi

Feket kertmozi: Vörös zsaru (21, 23)

— Fórum. Július 13-án délután négy órától politikai fórumot tartanak Tolnán, a városi pártbizottságon. Az összejövetelt a tolnai és tengelici választókerület kommunista kezdeményezték, akik most találkoznak az MSZMP Tolna megyei vezetőivel. A fórumon várhatóan a választás előtti feladatokról és aktuális politikai kérdésekről lesz szó.

Régen mondták

A zsamoki kormányzat meghatározása: a dolgok olyan rendje, amelyben a fent levők aljasok, a lent levők lealjasítottak.

(Chamfort)

A Magyar Nemzeti Bank árfolyamai

1989. július 11-től

Devizanem	vételi	eladási
		árf.100 Ft-ban
angol font	9796,89	9816,51
ausztrál dollár	4629,45	4638,71
belga frank	154,19	154,49
dán korona	830,74	832,40
finn márka	1424,56	1427,42
francia frank	951,73	953,63
holland forint	2862,90	2868,64
ír font	8622,67	8639,93
japán yen (1 000)	433,46	434,32
kanadai dollár	5074,29	5084,45
kuvaiti dinár	20322,79	20363,47
norvég korona	874,82	876,58
NSZK márka	3228,26	3234,72
olasz líra (1 000)	44,44	44,52
osztrák schilling	458,41	459,33
portugál escudo	38,44	38,52
spanyol peseta	51,37	51,47
svájci frank	3739,70	3747,18
svéd korona	939,95	941,83
tr. es cl. rubel	2897,10	2902,90
USA dollár	6035,87	6047,95
ecu (Közös Piac)	6669,46	6682,82

Az államközi megállapodásokon alapuló hivatalos árfolyamok változatlanul a június 20-i közlésnek megfelelően vannak érvényben.

— Az egészséges életmóddal ismerkedhetnek meg a vajtai nyári tábor résztvevői július 15—24 között. Az általános iskolások felsőtagozatosainak rendezett táborozást a székesfehérvári művelődési központ szervezte.

— Markos—Nádas show előadására kerül sor július 15-én 17.30 órakor Bonyhádon a városi művelődési központban. Az esten közreműködik Heller Tamás, Havasi Viktor énekeszeneszerző és Kocsis Csaba. Konferál Liliom Károly.

APRÓHIRDETÉS

Venni, eladni, cserélni akar? Keresse fel a Szekszárdi Skála Áruház II. emeletén működő ingatlanközvetítő irodát.

Balatonalmádliban, jófejkésű, 801 m²-es telek családi házzal, szőlővel, pincével eladó. Nyaralónak átminősíthető. Érdeklődni:

egész nap, Rózsa u. 15. Telefon: 06/80/51-458.

Utánfutó eladó. Érdeklődni lehet: Tolna, Damjanich út 25. szám.

Extra kivitelben készült, intarziás, kazettás mennyezetburkolatok kaphatók (tölgymahagóni). Megrendelhető felszereléssel is. Kérésre a mintát a helyszínről vizsgálatra. Hamvas Mihály asztalos, 7144 Decs, Erdős u. 12.

Három könyv Bushról

A hazai könyvkiadás színes kínálatára jellemző, hogy George Bushról megválasztása óta több könyv is megjelent. A sorban az első 1988-ban, a Krónika Kiadó gondozásában Kereszty András könyve Íme az elnök! címmel. A szerző négy éve a Népszabadság washingtoni tudósítója. Avar János George (út az elnökséghez) című kötete a Kossuth Könyvki-

adó újdonsága. Elbeszéli az egykori bátor bombázó pilóta útját az elnökségig. A szerző a látogatás tiszteletére adta ki rekord gyorsasággal a Széchenyi Kiadó George Bush önéletrajzát, amelyet Victor Gold segítségével írt. A kötet címe Előre tekintve, és Göncz Árpád fordításában került a könyvesboltokba.

(MTI)

A Magyar—Amerikai Baráti Társaság nyilatkozata

A Magyar—Amerikai (USA) Baráti Társaság nevében Szedoglavits István elnök és Herczeg Tamás alelnök szeretettel és tisztelettel köszönti az Amerikai Egyesült Államok elnökét, George Bush urat és feleségét, Barbara asszonyt. Reméljük jól fogják érezni magukat Magyarországon, és személyesen is tapasztalhatják majd e kis nemzet szabadság iránti vágyát. A mi társaságunk pedig ápolni fogja a két nép barátságát, kapcsolatát.

Szuper számaink...

Hatalmas reklámhadjárat adja mindenki tudtára a Magyar (királyi) Posta, hogy a fővárosban szeptembertől átter a hatjegyű telefonszámokról a hétjegyűekre.

A királyi jelző természetesen nem a nagyvállalat szuper teljesítményének szól, hanem annak, hogy például telefonhelyzetünk nem javult annyit a há-

ború előttihez képest, mint amennyit kellett volna, még akkor sem, ha a mostani áttéréssel legalább a budapesti telefonszámok a világ élvonalába kerülnek.

Logikus. Ha kevés a telefonunk, legalább a számaink legyenek nagyok...

—wd—

— Csak nem vagy rosszul? — mondja karikás szemű kollégájának az egyik hivatalbéli.
— Nem, csak olvasom ezt a rengeteg sok új folyóiratot és olyan a fejem mint egy moslékosvödör.

czs

6

D Á T U M

1989. július 12.

Könnyed műsor — ingyen

Adta az Astra

Az Astra 1A távközlési műholdról sugárzó MTV Europe (MTVE) műsorszervezet hozzájárult ahhoz, hogy műsorának magyarországi terjesztését — térítésmentesen — a magyar hírközlési hatóság engedélyezze.

A 24 órás angol nyelvű szó-rakoztató zenei program egyéni otthonokban, szállodákban, közösségi és kábeltevé (KTV) rendszerekben történő vételével kapcsolatban az MTVE csupán azt a feltételt kötötte ki, hogy a műsort csak egyidejűleg, csonkítatlanul, kiegészítés vagy helyettesítés nélkül közhölhetik. Tilos a kép- és hanganyag bármiféle sokszorosítása és nyilvános közlése is. Az MTVE — figyelembe véve a magyarországi KTV-rendszerek műszaki adottságait — hozzájárult ahhoz, hogy ahol nincs szabad csatorna, ott programját — a helyi műsorok időtartamára — megszakítva továbbítsák. Ennek feltételeit azonban külön szerződésben kívánja meghatározni a KTV-rendszer üzemeltetőjével.

(MTI)



— Nincs semmi érdekes a műsorban. Valamilyen buta cilinder-reklámot mutatnak...

Rádió, televízió

Kossuth rádió

8.20: Eco-mix. 8.50: Külpolitikai figyelmű. 9.00—11.00: Napközben. 11.00: Társalgó. 12.45: Törvénykönyv. 13.00: Klasszikusok délidőben. 14.10: A magyar nyelv százada. 14.25: Operasláger. 15.00: Népzenei Hangos Újság. 15.40: Kasszasuhintó július. Muzsika gyerekeknek. 16.10: Szívesen hallgatunk. Embervásár. 17.10: Mi közünk hozzá? — riport. 17.40: Beszélgetésünk zenéről. 18.02: Újraolvasva. Ambrus Zoltán: A Berzsenyi-család. 19.15: A Rádiószínház bemutatója. Egy ifjú ember arcképe. Jacques Gabriel hangjátéka. kb. 20.55: Nótakedvelőknek. 21.50: Gong. 22.30: Egy igazgató nevéjegy. 22.50: A Magyar Hanglezárvártó Vállalat díjnyertes lemezei. Bartók: A kékszakállú herceg vára. Opera. 23.50: A Lipcsei Rádió archaikus hangszer-együttese játszik.

Petőfi rádió

8.05: Kölyökrádió. 8.46: Okos Marci és az oroszán. 9.05: Idősebbek hullámhosszán. 9.50—11.00: Rivaldafényben. 11.05: Világújság. 11.10: Térkép és útravaló. 11.30: Balatonrádió. 13.05: Az aranyember. Jókai Mór regénye rádióra alkalmazva. 14.00: „Szívem nagyon forró kezd lenni...” Karay Ilona hagyatéka. 14.30: Nagy nevetők. Gábor Béla: Repülő anyóka. 15.05: Zenerulett. 17.05—21.00: Nyáriidő. Közben: Sport. 17.30: Ötödik sebesség. 18.30: Popregiszter. 19.05: Garázs. 19.30: Albumajánlat. 20.30: Esti kitekintő. 21.05: Húsz év múlva. 21.23: Egy énekes — több szerep. 22.16: Az Ifjúsági Rádió bemutatója. Az ifjú király — Oscar Wilde meseje rádióra alkalmazva. 23.15: Válogatás a Status Quo legsikeresebb felvételeiből.

Bartók Rádió

9.08: Wolf-Ferrari: Suzanne titka. Egyfelvonásos opera. 9.50: Zenekari muzsika. 11.10: Vonós muzsika. 12.00: Rafael Kubelík operafelvételeiből.

13.05: A heavy metal kedvelőinek. A Tyrant együttes 1986-os „Running Hot” albuma. 13.48: Pongrácz Zoltán: Magyar régiségek. A rádiózenekar kamaraegyüttesét a szerző vezényli. 14.01: Kamarazene. 14.30: Zengjen a muzsika. 15.00: Hétköznapi történet. Tar Sándor hangjátéka. 15.40: Melis György operafáriákat énekel. 16.07: Bruckner: I. szimfonia. 17.00: Felejthetetlen hangversenyek. 18.10: Holnap közvetítjük. Pergolesi úrhatnám szolgáloja és Mozart Színigazgatója a Pesti Vigadóban. 18.30: A Magyar Rádió szlovák nyelvű nemzetiségi műsora. 19.05: Fiatal művészek rádiós bemutatója. 20.10: Szimfonikus zene. 21.29: Híres zongorás triók. 22.40: Kódedek zenéje.

TV1

9.00: Képijság. 9.05: Tévétorna nyugdíjasoknak. 9.10—10.50: Szünidei matiné. 10.50: Stúdió '89. 11.35: Képijság. 16.45: Hírek. 16.50: Betűreklám. 16.55: Vízilabda Világkupa. Magyarország—Egyesült Államok mérkőzés közvetítése. 18.00: Déli videójáték. 18.10: Hírek szlovák nyelven. 18.15: A fedellesszáműyak rendje. Bolgár ismeretterjesztő film. 18.30: Tájak, városok, emberek. 19.00: Műsorajánlat. 19.05: Reklám. 19.10: Esti mese. 19.20: Reklám. 19.25: Közelmények. Műsorajánlat. 19.30: Híradó. 20.00: Reklám. 20.05: Cyrano de Bergerac. Edmon Rostand romantikus drámájának televíziós változata. 22.15: Reklám. 22.20: Híradó 3.

TV2

17.25: Képijság. 17.35: TV2. 18.00: Telesport. 18.25: Gyerekeknek! 18.49: Kérdezz! Felelek. Egri János műsora. 19.00: Élőben a 8H Stúdióból. Toscanini tiszteletére. Amerikai film. 20.14: TV2. 21.00: Híradó 2. 21.20: TV2. 22.00: A forradalom nyara. Francia tévédráma. kb. 23.20: TV2. Napzárta.

Sky Channel

6.30: Üzleti hírek. 7.00: DJ Kat Show. 9.30: Panel Pot Pourri. 11.00: Sullivanék. Filmsorozat. 11.30: Skykrónika. 12.30: Gond-fórum. 13.00: Egy másik világ. Amerikai filmsorozat. 13.55: Landscape Channel. 14.50: Változó világ. Filmsorozat. 15.45: Szeretni. Filmsorozat. 16.15: The Lucy Show. 16.45: Fürtöske. Rajzfilmsorozat. 17.00: Visszaszámlálás. 18.00: Eurosport. 01.30: Landscape Channel.

Super Channel

7.00: Hírek. 7.10: Időjárás. 7.15: Üzleti hírek. 7.45: Hírek. 7.55: Időjárás. 8.00: Egyveleg. 15.30: The Global Chart Show. 16.30: Forró drót. 18.30: Transmission. 19.30: Richard Diamond. Bűnügyi sorozat. 20.00: Tarzan és a zöld istennő. Film. 21.30: Euro-magazin. 21.50: Világhíradó. 22.00: Burke törvénye. Bűnügyi filmsorozat. 22.55: Barnaby Jones. Bűnügyi filmsorozat. 0.00: Hírek, időjárás. Egyveleg.

TV5

16.05: Az évszázad menetelése. 18.05: Hírek, időjárás. 18.10: Pihenőidő. 18.30: Álomváltók. 19.00: Számok és betűk. 19.30: A világ állatai. 20.00: Lázadó Genf, avagy A vulkán a tó partján. 20.40: Jazz In. 21.15: Visszhang. 22.00: Tv-híradó. 22.30: Időjárás. 22.35: Frankofon játékok. 22.40: Davel órnagy visszatérése. Színházi közvetítés. 23.40: Személyiségek. 0.40: Műsorzárás.

SAT1

6.00: Jó reggelt a SAT1-gyel! 9.00: Hírek, időjárás. 9.05: Műsorelőzetes. 9.10: Lassie. 9.35: Kimba, a fehér oroszán. 10.00: Hírek, időjárás. 10.05: Közközház. 10.50: Öleték természetbarátoknak. 11.00: Hírek, időjárás. 11.05: Halálfelelem minden alkonyatkor. Amerikai film. 13.00: Tévétársaság. 14.00: Horoszkóp, műsorelőzetes. 14.05: Nüklaas, a flandriai fiú. 14.30:

Catweazle. Angol ifjúsági sorozat. 14.55: Az aranylövés. 15.05: Közközház. 15.50: Egészségvédő ötletek. 16.00: Pat és Patachon. Dán vígjátéksorozat. 16.25: Az aranylövés. 16.35: Bonanza. Westemsorozat. 17.35: Piaci tanácsadó. 17.45: Műsorelőzetes. 17.50: Automan. Kalandfilmsorozat. 18.45: Híradó. 19.00: Szerencsekerék. 19.30: Carson és Carson. Ausztrál családssorozat. 20.25: Időjárás. 20.30: Spenser. Bűnügyi sorozat. 21.25: Hírek. 21.30: Napóleon és Josephine. Amerikai filmsorozat. 23.10: Hírek, sport, időjárás. 23.20: Vigyázat, magasfeszültség! Amerikai bűnügyi sorozat. 0.30: Műsorelőzetes.

Jugoszláv televízió

1. műsor: 8.10: Műsorismertetés. 8.15: Hírek. 8.20: Tv-naptár. 9.30: Sorozat gyermekeknek. 9.00: Nyári program. 15.00: Oktatóműsor. 15.30: Hírek. 15.40: Rádás program. Éjszakai műsor ism. 16.30: Magyar híradó. 17.45: Hírek. 17.55: Tv-naptár. 18.05: Számok és betűk. 18.25: A fekete doboz. Dokumentumműsor. 19.10: Időjárás. 19.13: Hírek külföldi turistáknak. 19.18: Rajzfilm. 19.30: Tv-napló I. 19.53: A mai sport. 20.00: Modern idők. Játékfilm. 22.35: Tv-napló II. 22.55: Rádás program. Éjszakai műsor. Hírek külföldi turistáknak. 0.55: Hírek. 01.00: A csütörtöki műsor ismertetése.

2. műsor: 19.30: Tv-napló. 20.00: Művészeti est. 21.30: Hírek. 21.40: Tudományos fórum. 23.10: A csütörtöki műsor ismertetése.

A Sky Channel, a Super Channel, a TV5 és a SAT1 műsorát részletesen közli a Telehold.

Hirdessen a DÁTUMban!

Négy megyében és Budapesten olvashatják
adás-vételi, családi és más jellegű apróhirdetéseit.

Magánszemélyek, kisvállalkozók, szervezetek, vállalatok részére

nagyon előnyös a DÁTUM, mert három napon belül
megjelentetjük hirdetéseiket, melyeket a Magyar Hirdető
Tolna, Somogy, Baranya és Fejér megyei kirendeltségein,
vagy Budapesten adhatnak fel.

*Első a DÁTUM, kettőn áll a vásár, három az átfutási nap,
négy a megye, ahol terjesztjük hirdetéseiket. Plusz Budapest!*

Hétről hétre új és más, Skála Szekszárd Áruház

Reklámáron:

Import lepedő: 140 forintért
80 x 150 cm-es forrtír fürdőlepedő:
155 forintért
Női pólók több színben: 686 forint
helyett 476 forintért
Férfi ingek 309 forint helyett
217 forintért
Egyes társasjátékok
és plüss állat-óvoda árengedménnyel.

*

Hideg-meleg konyha III. osztályú áron
csak nálunk!
Gyümölcsös sütemények, gyümölcssaláta,
túrós piskótaszelet,
melegszendvicsek korszerűen.
Előrendelést is várunk!

*„Az Ön egészsége
nekünk is sokat ér!”*



KONZUM ÁRUHÁZ

(Pécs, Kossuth tér)

Kitűnő áruk, kedvező áron!

Ajánlataink:

- Philips videomagnó 33 900 Ft-ért,
Sanyó videomagnó 36 900 Ft-ért,
„ITT” televíziók minden típusa kapható
26 900 Ft — 84 900 Ft-ig,
Sony TV 95 900 Ft-ért,
Videoton TS 4317 tip. színes TV 28 900 Ft-ért,
Keresse fel Híradástechnikai osztályunkat 28 fajta TV és
8 fajta video közül választhat.
IRODAGÉP részlegén is a 2 000 év technikáját találja.
- | | |
|--------------------------------|----------------|
| — EPSON FX 1 000 tip. NYOMTATÓ | 59 000 Ft+ÁFA |
| — CANON 230 TELEFAX | 169 000 Ft+ÁFA |
| — GEPÁRD—8 TELEXCOMPUTER | 224 600 Ft+ÁFA |
| — GEPÁRD—16 TELEXCOMPUTER | 399 000 Ft+ÁFA |

Korszerű FÉNYMÁSOLÓK és IRODAGÉPEK
gazdag választékát találja a KONZUMBAN.

Kedvező lizingfeltételeket is biztosítunk!

Pályázati felhívás

A KSH-SZÜV SZEKSZÁRDI SZÁMÍTÓKÖZPONTJA
(7100 Szekszárd, Wesselényi u. 15.) pályázatot hirdet

SZERVEZÉSI ÉS PROGRAMOZÁSI OSZTÁLYVEZETŐ

munkakör betöltésére.

Az osztályvezető feladata:

A Számítóközpont közép és rövidtávú feladatainak megvalósítása
érdekében a rendelkezésre álló munkaerő és eszköz hatékony, takarékos
és rendeltetésszerű felhasználásának megtervezése, megszervezése,
irányítása és ellenőrzése.

Piackutatást végez a szoftverfejlesztési és egyéb számítástechnikai alkal-
mazások területén, menedzseli a vállalkozásokat.

Pályázati feltételek:

- szakirányú felsőfokú iskolai végzettség,
- szakmai gyakorlat a számítástechnika területén,
— 3 éves vezetői gyakorlat,
- erkölcsi, politikai feddhetetlenség,
- idegen nyelvismeret előny.

Bérezés:

Felkészültségtől függően megegyezés szerint, valamint a jelenleg
érvényben lévő érdekeltségi rendszernek megfelelően.

A pályázat tartalmazza a pályázó jelenlegi munkahelyét, beosztását,
besorolását, jövedelmét, az eddigi munkakörök felsorolását, részletes
önéletrajzát, iskolai, szakmai, politikai, esetleg nyelvtudását tanúsító
okiratok másolatát.

A pályázat benyújtásának határideje: 1989. augusztus 15., a borítékon
„Pályázat” megjelöléssel. A pályázatokat bizalmasan kezeljük,
a döntésről a pályázókat írásban értesítjük.
Bővebb felvilágosítást a személyzeti vezető ad.
Tel: 74/16-822.



A kaskás nő Nagybörzsönyből

fotó: kappfinger

Időjárás-jelentés

Folytatódik a fülledt, meleg idő. Eleinte csak időnként, az esti óráktól többször erősen megnövekszik a felhőzet és sokfelé várható zápor, zivatar. Helyenként felhőszakadás, jég-

eső is előfordulhat. A szél a zivatar környezetében átmenetileg viharossá is fokozódhat. A legmagasabb nappali hőmérséklet szerdán nyugaton 25, keleten 30 fok körül alakul.

Beck Zwackról és a kapcsolatokról

Vegyes vállalatok egyenesben

folytatás az 1. oldalról

ralimpex Külkereskedelmi Vállalat, több nagykereskedelmi cég, mint a Ferrovill, a Titán és a Vasvill, továbbá a magyar piacon már évtizedek óta ismert és kedvelt amerikai Black and Decker. (Ez utóbbi az elektromos kéziszerszámok, barkácsológépek és háztartási kisgépek egyik legjelentősebb gyártója és szállítója.) A vegyesvállalat jövő év elején kezdi meg a termelést. A Black and Decker elektromos kéziszerszámok közös fejlesztését és gyártását tervezi egy másik magyar iparvállalattal, a Ceglédi Villamosgépgyárral is. Ezeket a termékeket Nyugat-Európában értékesítik.

A most aláírt vegyesvállalati szerződésekkel immár 37-re emelkedett a közös magyar-amerikai vállalkozások száma. Erről Beck Tamás kereskedelmi miniszter — aki Mark Palmer amerikai nagykövet társaságában jelen volt a szerződéskötéseknél — nyilatkozott az MTI munkatársának. Eddig több mint 54 millió dollár amerikai tőkét sikerült bevonni a vegyesvállalatok révén. A Bush elnök kíséretében hazánkban tárgyaló üzelettemberek további 30 vegyesvállalat alakításáról, illetve ilyen vállalkozás előkészítéséről folytatnak tárgyalásokat magyar partnereikkel. Előreláthatóan valamennyi létre is jön, még az év második felében. Ezen kívül átfogó turisztikai egyezményt kötnek a partnerek.

A miniszter külön is megemlítette, hogy az amerikai partnerek tekintélyes része magyar származású. Utalt arra, hogy a hétfőn aláírt Zwack-Unicum szerződést követően a külföldön élő Zwack Péter, valamint az NSZK-beli Underberg, továbbá a Magyar Hitelbank, a MEM és a Kereskedelmi Minisztérium megállapodott, hogy augusztusban tárgyalás-szálhoz ülnek, és úgynevezett élelmiszeripari exportminőségi megállapodást hoznak létre. Ez azt szolgálja, hogy például a tengerentúlra kerülő tekintélyes mennyiségű magyar libamájat ezentúl ne nyersen, hanem konyhakészen, feldolgozva, védjegyzve és az ottani igényeknek megfelelően csomagolva exportálhassák. Hasonlóak az elképzelések a bor-exportnál, amelynél a korszerű — francia-olasz mintára — évjáratonkénti csomagolás felválthatja az eddigi, jóval olcsóbb hordós szállítást. Tervezték, hogy egyes kiváló minőségű magyar gyümölcs-pálinkák Zwack-védjegyet kapnak, s így kerülnek a nyugati piacra.

Beck Tamás szerint az iparban is jelentős együttműködés várható az amerikai cégekkel. Tárgyalnak arról, hogy a chicagói Pritzker csoport — amely a Marmon Társaság része — megvásárolja a kereskedelem-fejlesztéssel foglalkozó magyar Intercooperation cég egy részét. Az amerikai vállalat ennek révén ideköltöztetné a szovjet és általában a kelet-európai piaccal foglalkozó irodáját.

Holnapi számunkból megtudhatják,

kik tanultak az egységes szovjet nép kialakulásáról

Szándék és egység

Az Ellenzéki Kerekasztal július 10-én tartott ülésén úgy határozott, hogy közlése teszi álláspontját dr. Petrasovits Anának, a Vasárnapi Hírek július 9-ei számában közzölt nyilatkozatával kapcsolatban.

A Kerekasztal úgy véli, hogy az ellenzék képviselője a magyar szociáldemokraták megfelelő részvételével nem lehet teljes, és már csak azért is kívánatosnak tartja, hogy minél előbb megoldódjanak a Szociáldemokrata Párt belső viszályai, helyreálljon a párt egysége. A párt belső vitáiba a Kerekasztal nem szólhat bele, de azt el akarja kerülni, hogy ezek a kérdések veszélyeztessék a Kerekasztal belső egységét. Ezért tehát azzal a szándékkal, hogy a szociáldemokraták belső egysége helyreálljon, és a Kerekasztal egységét ez az ügy ne zavarja meg, úgy határozott, hogy a szociáldemokraták képviselőit átmenetileg csak a

nemzeti politikai egyeztető tárgyalások legfelső szintjén tartja fenn, ahol mindkét csoport megfelelőképpen képviselve van, és átmenetileg felfüggeszti részvételüket az alacsonyabb szintű tárgyalásokon, ahol szereplésük viták forrása lehet.

Az Ellenzéki Kerekasztal ennek megfelelően a leghatározottabban visszautasítja azt az említett nyilatkozatban megjelent feltételezést, hogy nem a szociáldemokrácia egységének helyreállítására és az ellenzék egységének megőrzésére törekszik, hanem éppen ellenkezőleg, „kivülről gerjesztett taktikázzal erősíti a széthúzást”. A Kerekasztalnak az tehát a kívánsága, hogy a Szociáldemokrata Párt minél előbb állítsa helyre saját egységét, és ezzel tegye lehetővé, hogy az ellenzék — a szociáldemokrácia megfelelő részvételével — teljes súlyával és egységesen léphessen fel a magyar közéletben. (OS)

Jégverés Tolnában

A biztosítóknak nem okozott nagy kárt a jég

Eső után köpönyeg — jégverés után biztosítás?

A tegnapi délutáni jégverés követően arra lehetett volna számítani, hogy tömegesen lépnek fel a nagyüzemek és a magán-személyek kárigénnyel Tolna megyében a biztosítókkal szemben, azonban ezzel ellentétező tartalmú tájékoztatást kaptunk mindkét cégtől.

Az Állami Biztosító munkatársa: Halmosi István szerint a tolnai Aranykalász Mg. Tsz.-ből jelentettek komolyabb jég-

kárt, amely az őszibúzában, a napraforgóban és a kukoricában jelentkezett, a paksi Állami Gazdaság-ból és a szedresi Hunyadi Mg. Tsz.-ből hasonló okból jelentkeztek kártérítésért.

Egyéni termelők a szőlő- és dinnyetüvelvényeikben keletkezett károkat kérték ellentételezést, a kifizetendő összeget most állapítják meg.

A Hungária Biztosító képviselőjében Haraszi Ferenc nyilatkozott, elmondása szerint —

mivel az ő részeseidésük kisebb ebben a „műfajban” — nagyüzem náluk nem jelentkezett kártérítési igényrel jégverés miatt, maszekok a tengelic térségből dinnyéjüket és hibridkukoricájukat ért elemi csapás miatt harmincan, illetve ötvenen kérték kártérítést.

Mindkét szakértő egyetértett abban, hogy csökken a biztosítást kötők száma, s inkább ilyenkor, a baj bekövetkezése után gondolnak az emberek a

biztosítóra. Pedig ebben az esetben is a jobbik megoldás lenne, az időben megkötött biztosítás hiszen azt a területet, amelyet már az adott évben öt százalékot meghaladó kár ért, nem biztosíthatják be és a következő csapás pusztításáért sem fizethet a biztosító.

Perse az is lehet, hogy a biztosítási díjak nagysága a ludas, s nem az emberek nemtörődömsége.

—wd—

Önt miért vették be a csapatba?

Dombóvári diplomaták Modenában

Lapunkban már olvashattuk róla, hogy a dombóvári vezetők erősítik külpolitikai tevékenységüket. Amíg az elmúlt évtizedekben főleg „szocialista barátainkat” látogatták, mostanában inkább a tőkés országokbeli városokkal kívánnak testvérkapcsolatot létesíteni. Sok dombóvári lakos talán túl kritikusan ítéli meg ezeket az utakat — egy elmúló korszak búcsúzó vezetőinek „utolsó dobásait” látja bennük — mi a véleménynyilvánítás helyett próbálunk objektíven tájékoztatni.

A városi tanács vb egyik utolsó ülésén úgy határozott, hogy e hét végén delegációt küldenek az olasz Novi Di Modena nevű kisvárosba. Mivel nem akartuk, hogy ismét félreértés alakuljon ki lapunk és a dombóvári tanács között, felkerestem Illés Szilárdot, aki a vb tagjaként egyik résztvevője lesz a küldöttségnek.

A delegációban helyet kapott Vidóczy László tanácselnök, Csillag László elnökhelyettes, Katona László a CSIV dombóvári gyáregységének igazgatója, Szabotin Károly a Költségvetési Üzem vezetője, Máté László tanácsosi osztályvezető. Ön hogyan került közéjük? Lehet, hogy a száját akarják befogni ezzel a kiválasztással?

— Úgy érzem, azért gondoltam rá, mert más vonalat tudok képviselni, nem a hagyományos Bologató Jánosét, ha-

nem olyat, akinek vannak javaslatai is.

— Ne vizsgáljuk végig a delegáció összes tagját, de arról mégis kíváncsi vagyok, hogy miért kell az elnökhelyettesnek utazni, ha az elnök is jelen lesz?

— Csillag László műszaki szakemberként vesz részt ezen az úton, Máté elvtárs pedig a kulturális kapcsolatokkal foglalkozik majd.

— Ön személy szerint mit vár az utazástól?

— Modenában most készülnek a választások, én erre vagyok kíváncsi, erre akarok rákérdezni. Úgy érzem előre léphetünk a kapcsolatfelvétellel is, mivel közel azonos létszámú városokról van szó, hasonló gazdaságunk szervezete is.

— Dombóvár az országban hasonlóan anyagi csődben van. Erre az évre több mint 20 millió forint hiányt kell felvenni, ugyanakkor elkélne még 2–300 millió a szeméttelre, a szennyvíztisztítóra, a fűtőmű bővítésére. A helyzet talán érdekelheti, hogy az Erzsébet utcai óvodában a szülőknek vagy az óvodásoknak kellett összevágnia a fát, ha fűteni akartak. Telik ebben a helyzetben ilyen utazgatásokra, nyer ezeken a városi valami?

— Én úgy érzem, nyerni fog. Három napra utazunk ki, a költségek egy részét — pl.: a vízium kiváltását — mi viseljük.

Kellemes utat kívánunk!

Györfly Árpád

Sógortörténetek 6.

Szépen, magyarul

Bécsben parkolni nagyon nehéz. Azt hinné az ember, hogy minden osztráknak legalább három autója van és ehhez jön a magyarok áradata, akik talán mindannyian egyszerre akarnak a belváros, vagy a divatos vásárlóutca közelében parkolni. Epp ezért becsülete van minden centiméternyi helynek.

A huszoneves osztrák leány, vagy fiatalasszony tényleg beállhatott volna üdött kopott kis Citroenjével szerencsésebben is a parkolóba, mert ha elég közel húzódik a szomszéd kocsihoz, talán még egy autó befér a szűk helyre. De ezt egyszerű sétálólékné észre sem veszem, ha nem kapom fel a fejem az éktelen — magyar nyelvű — káromkodásra és az azt követő szózuhatagra.

— Hogy ász be, te marha, hát nem tudod, hogy kell parkolni, menj arrébb, mert úgy beherugok a...

A bécsi hölgy ijedten nézett a vörösödő fejfel üvöltő honfitársunkra és ha a szavak értelmét nem is, a taglejtést megértette. Ekkor már látszott, hogy gyakorlatlan vezető. Megpróbált előre állni, majd tolatva nekiment egy másik autónak. A csattanásra kiszállt — a magyar autós vigyorogva figyelte —, de amikor látta, hogy csak az ő autója sérült, befelé nyelt könnyekkel visszament kocsijába és elhajtott.

A magyar rendszámú Wartburg gazdája büszkén tolatott be az üresen maradt parkolóba. Pont oda állt, ahol az előbb a kis Citroen próbált befurakodni.

—Téjé—

Eltűnt egy kisfiú



A képen látható Csányi Péter 13 éves Alsónána, Kossuth L. u. 105. szám alatti lakos 1989. június 19-én azzal indult el otthonról, hogy beamegy az alsónána általános is-

kolába átvenni bizonyítványát. A fiú azóta nem tért haza.

A kb. 150 cm magas, közepes testalkatú, szőkesbarna rövid hajú Csányi Péter különös ismertetőjege, hogy jobb karján zsiltepengétől vágási illetve bal füle mellett műtői heg található.

Eltűnésekor sötétkék farmeröltönyt, fekete cipőt és kékeszürke keretű szemüveget viselt.

A rendőrség kéri mindazokat, akik Csányi Pétert június 19-e után látták, vagy tartózkodási helyéről tudnak, jelentkezzenek a szekszárdi Rendőrkapitányság Büntügyi Osztályán (Szekszárd, Várköz u. 4. tel.: 74/11-199), vagy bármelyik rendőrnél.

A Dátum Lap- és Könyvkiadó Rt. napilapja. Főszerkesztő Bába Iván. Főszerkesztő-helyettesek: Czákó Sándor és dr. Tóttós Gábor. Külföldi tudósítók: Szalai Attila (Varsó), Zirkuli Péter (Párizs) és Vig József (Toronto). Munkatársak: Bálint György, dr. Börcsök István, Gadó György, Kappinger András, Györfly Árpád, Mátay Mónika, Mészáros Tamás, Tamási János, dr. Tóth Edit, Veress Éva, V. Horváth Mária, Wágner Dezső. Kiadja a Dátum Lap- és Könyvkiadó Rt. Felelős kiadó: Földi István ügyvezető igazgató. Szedés és tördelés: Babits Kiadó. Felelős vezető: dr. Károly István. Szerkesztőség és kiadóhivatal: 7100 Szekszárd, Bajcsy-Zsilinszky u. 7. Tel.: 16-277. Nyomja a Szekszárdi Nyomda Vállalat. Szekszárd, Széchenyi u. 46. Tel.: 11-422. Felelős vezető: Benizs Sándor igazgató. Terjeszti a Magyar Posta. Elfizethető bármelyik hírlapkiadópostahivatalnál, a kézbesítőnél, a Postai hírlapüzleteiben és a hírlapfelosztási és lapellátási irodáknál (HELIR). Budapest XIII., Lehel u. 10/A. 1900. közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR 215-96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Elfizetési díj egy hónapra 115,- Ft, negyedévre 345,- Ft, fél évre 690,- Ft, egy évre 1.380,- Ft. Indexszám: III/PNL/31/TO/1989 ISSN szám: 0864-9170